ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Ε'. ΑΡΙΘ. 226 (57)	ΑΘΗΝΑ 12 ΜΑΪΟΥ 1929	ΓΡΑΦΕΙΑ ΡΟΜΒΗΣ 2	ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΔΡΧ. 50	ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤ. ΑΛΟΪΖΟΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΟΜΟΣΠΟΔΙΑΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 1928 - 1929

Κύριοι Ἀντιπρόσωποι,

Ἡ ἔκθεση ποὺ θ' ἀκούσετε δὲν εἶναι μιὰ ἁπλῆ χρονογραφικὴ διήγηση τῶν γεγονότων τῆς περασμένης ὁμοσπονδιακῆς χρονιᾶς. Ἀκόμη περισσότερο δὲν εἶναι ἀπαρίθμηση οὐσιαστικῶν ὠφελημάτων ποὺ θἄχαμε νὰ παρουσιάσωμε στὸ διάστημα ποὺ διοικήσαμε τὴν Ὀργάνωση.

Μιὰ τέτοια ἀπαρίθμηση δὲν θἄταν φῶς σταθερὸ γιὰ νὰ κρίνωμε τὴν ὀργανωτική μας κατάσταση. Θἄμοιαζε μὲ λάμψη ἠλεκτρικοῦ φαναριοῦ ποὺ θαμπώνει τὰ μάτια μας..... γιὰ νὰ μὴ δοῦμε τί γίνεται πίσω της.

Γιὰ ἕνα ἀκριβὴ προσανατολισμὸ στὴν ὀργανωτική μας κατάσταση, γιὰ μιὰ ἀληθινή, πραγματικὴ καὶ δίκαια κρίση ἀπάνω στὶς προσπάθειες, ἐνέργειες καὶ λύσεις ζητημάτων, ποὺ μᾶς παρουσιάζει μιὰ Διοίκηση, χρειάζονται δίπλα στὴν ἀνάπλαση γεγονότων, ποὺ δίνει μιὰ ἔκθεση, καὶ οἱ γενικὲς καὶ εἰδικὲς συνθῆκες μέσα στὶς ὁποῖες διαδραματίστηκαν τὰ γεγονότα. Τότε οἱ κρίσεις μας θἄναι ἀντικειμενικὲς καὶ τὰ συμπεράσματά μας διαφωτιστικὰ γιὰ τὴ μελλοντικὴ δράση μας.

Ἡ ἔκθεσή μας στηριζόμενη στοὺς λόγους αὐτοὺς μοιράζεται στ' ἀκόλουθα κεφάλαια.

Α'. Γενικὴ κατάσταση.
Β'. Δημοσιοϋπαλληλικὴ κατάσταση.
Γ'. Ὁμοσπονδιακὴ κατάσταση.
Δ'. Ζητήματα τοῦ Κλάδου.
Ε'. Συμπεράσματα.

Α' Η ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ἡ κατάσταση μέσα στὴν ὁποία ἔζησε καὶ ἔδρασε ἡ Ὁμοσπονδία μας τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνες τῆς περασμένης Ὁμοσπονδιακῆς χρονιᾶς καθορεφτίζεται στὶς παρακάτω λίγες γραμμὲς παρμένες ἀπὸ τὴν ἔκθεση τοῦ προκάτοχου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

«Μιὰ τέτια ἀντιδραστικὴ καὶ ἀντιϋπαλληλικὴ τάση ποὺ ἀπὸ μιὰ ἄποψη ἦταν θεμελιωμένη πάνω στὴν οἰκονομικὴ πολιτικὴ δηλαδὴ στὸ σημαντικώτερο κεφάλαιο, στὸ κέντρο τῆς πολιτικῆς τῶν Κυβερνήσεων τοῦ τελευταίου 18μήνου, ἦταν ἐπόμενο νὰ ἐκδηλωθῆ στὴν ἐκπαιδευτικὴ πολιτική, πολὺ ἐντονώτερα, ἐπιμονώτερα, καὶ συστηματικώτερα.

Κι' αὐτὸ γιὰ δυὸ λόγους: α') γιατὶ οἱ ὀργανώσεις τῶν ἐκπαιδευτικῶν σὰν ἰσχυρότερες, παλαιότερες, δραστηριώτερες τραβοῦν μὲ κάποια ἰδιαίτερη ἔλξη τὶς ἀντιδραστικὲς ἐπιθέσεις β') γιατὶ καὶ ἡ παιδεία, σὰν λειτουργία δημόσια, εἶναι πολὺ πιὸ προχωρημένη σὲ ὡρισμένα ζητήματα, ἰδιαίτερα στὴν ἀποκεντρωτική της ὀργάνωση, ποὺ ξεχωρίζει μέσα στὸν ὑπάλληλικὸ διοικητικὸ μηχανισμὸ καὶ στὴν ἀπαρχὴ αὐτοδιοίκησης ποὺ ἀπὸ ἐνάμισυ χρόνο ἰσχύει, κι' ἔτσι δέχεται πρώτη αὐτὴ καὶ σφοδρότερες τὶς ἐπιθέσεις...»

Οἱ συνθῆκες αὐτὲς ποὺ εἴδαμε στὶς λίγες γραμμὲς ποὺ διαβάσαμε ἄλλαξαν βέβαια μὲ τὴ Κυβερνητικὴ ἀλλαγή.

Χαρακτηριστικὸ φαινόμενο τῆς ἀντιδραστικῆς πολιτικῆς τῶν πρώην Κυβερνήσεων ἦταν ἡ πολεμική των ὄχι μόνον ἐνάντια στὶς οἰκονομικὲς διεκδικήσεις τῆς ὑπαλληλικῆς τάξεως, ἀλλὰ καὶ ἐνάντια στὶς ἠθικὲς διεκδικήσεις της.

Τὸ φαινόμενο αὐτὸ δὲν παρατηρήθηκε στὴ πολιτικὴ τῆς νέας Κυβερνήσεως τοὐλάχιστο ὡς πρὸς τὶς ἠθικὲς διεκδικήσεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὡς σήμερα. Λέμε ὡς σήμερα γιατὶ ἴσως αὔριο μὲ ψηφισμένες διατάξεις τοῦ ἰδιωνύμου βρεθοῦμε μπροστὰ σὲ ὁλοκληρωτικὴ κατάλυση τῶν συνδικαλιστικῶν δικαιωμάτων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἂν δὲν ἀντικρύσαμε ὅμως πολιτικὴ ἀπὸ μέρος τῆς νέας Κυβερνήσεως πολεμικὴ στὶς ἠθικὲς διεκδικήσεις μας ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὡστόσο εἶναι φανερὸ πὼς ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ καὶ τῆς νέας Κυβερνήσεως μένει ἡ ἴδια κι' ἀπαράλλαχτη. Ἡ γενεσιουργὸς αἰτία τῆς πολεμικῆς τῶν ὑπαλληλικῶν οἰκονομικῶν διεκδικήσεων ὅλο καὶ δυναμώνει ὕστερα μάλιστα ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸ ἀδιέξοδο ποὺ βρίσκεται τὸ Κράτος μας.

Φυσικὸ ἀποτέλεσμα, ὕστερα ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ αὐτὴ πολιτική, ἡ στασιμότητα τῶν οἰκονομικῶν διεκδικήσεων καὶ τῶν ὑπαλλήλων γενικὰ καὶ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν ἰδιαίτερα.

Β' Η ΔΗΜΟΣΙΟΪΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Αὐτὴ ἦταν σὲ πολὺ γενικὲς γραμμὲς ἡ γενικὴ κατάσταση μέσα στὴν ὁποία ἔδρασε ἡ ὀργάνωσή μας; κι' ὅλες οἱ δημοσιοϋπαλληλικὲς ὀργανώσεις τὴν περασμένη ὁμοσπονδιακὴ χρονιά.

Μέσα στὴ γενικὴ αὐτὴ κατάσταση ποιὰ ἦταν ἡ ἰδιαίτερη δημοσιοϋπαλληλικὴ κατάσταση;

Γιὰ νὰ νοιώσωμε καλὰ τὴν κατάσταση αὐτὴ δὲν ἔχομε παρὰ νὰ ρίξωμε μιὰ ματιὰ στὴ δράση τῆς ἀνώτατης ὀργάνωσης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἂς ἀφήσωμε τὰ πράγματα νὰ μιλήσουν μόνα τους.

Τὸ Β' Πανυπαλληλικὸ συνέδριο καθώρισε τὶς γενικὲς καὶ ἐπὶ μέρους οἰκονομικὲς ἐπιδιώξεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων σὲ δυὸ κυρίως αἰτήματα πανυπαλληλικά, α) τὴ διαβάθμιση τῶν ἀδιαβαθμίστων κλάδων καὶ β) τὴν ἐπέκταση τῶν 3)16 σ' ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους.

Ὁ καιρὸς γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῶν πανυπαλληλικῶν αὐτῶν αἰτημάτων ἦλθε τὸν Ἰούλιο τοῦ 1928. Ἡ Κυβέρνηση Καφαντάρη πιεζόμενη ἀπὸ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους εἶχε ἀναγράψει πίστωση 180 ἑκατομμυρίων στὸν προϋπολογισμὸ γι' αὐτούς. Ἡ Κυβέρνηση Βενιζέλου ποὺ τὴν διεδέχθη, ὕστερα ἀπὸ πιέσεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀποφασίζει νὰ διαθέση χάρι αὐτῶν τὰ ἀναγραμμένα 180 ἑκατομμύρια τοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ γιὰ τὴν καλύτερη καὶ δικαιότερη διάθεση ρώτησε τοὺς ἴδιους τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τὴ Συνομοσπονδία τους. Ἡ Συνομοσπονδία σὰν ἐκπρόσωπος ὅλων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ σὰν ἐντολοδόχος τοῦ Β' Πανυπαλληλικοῦ Συνεδρίου δὲν εἶχε παρὰ νὰ παρουσιάση τὰ αἰτήματα ὁλόκληρου τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου ποὺ υἱοθετήθηκαν ἀπὸ τὸ συνέδριό του, τὴ διαβάθμιση τῶν ἀδιαβαθμίστων κλάδων καὶ τὴν ἐπέκταση τῶν 3)16. Στὸ σημεῖο αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται ἡ ψεύτικη συνοχὴ τῆς Σ. Δ. Υ. Ε.

Ἡ ἐκτελεστικὴ της Ἐπιτροπὴ καταπροδίδει τὶς ἀποφάσεις τοῦ Β'. Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου, τοῦ ἐντολέως της γιὰ νὰ μὴ διασπασθῆ ἡ συνοχὴ τῆς Συνομοσπονδίας ὕστερα ἀπὸ τὴ βουλιμία ποὺ παρουσίασαν ὡρισμένες κλαδικὲς ὀργανώσεις νὰ καταβροχθίσουν μόνες τους, καὶ τὰ 180 ἑκατομμύρια.

Γιὰ τὰ μάτια καὶ γιὰ νὰ ρίψη εὐθύνες καὶ σ' ἄλλους ὤμους καλεῖ στὶς 18 Ἰουλίου 1928 τὶς κλαδικὲς ὀργανώσεις ν' ἀποφασίσουν. Κι' ἡ ἀπόφαση στηριζόμενη στὴν κοιλιακὴ καὶ μόνη πολιτικὴ τῶν ἐκπρόσωπων τῶν κλαδικῶν ὀργανώσεων εἶναι γνωστὴ ὅπως εἶναι γνωστὴ καὶ ἡ στάση τῆς ὀργάνωσής μας καὶ ἡ διαμαρτυρία μας. Τὰ 180 ἑκατομμύρια μοιράζονται σ' ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους.

Ἡ διαμαρτυρία τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας, οἱ φόβοι της γιὰ τὸ μέλλον τῆς Συνομοσπονδία; παραθεωροῦνται. Μὰ ὄχι γιὰ πολὺ καιρό. Ὕστερα ἀπὸ 7 μῆνες τὸ πανυπαλληλικὸ ζήτημα παρουσιάζεται στὴν ἴδια Κυβέρνηση Βενιζέλου. Αὐτὴ τὴ φορὰ κι' ἀπὸ τὶς δυὸ τους πλευρές, τὴν οἰκονομικὴ καὶ τὴν ἠθική. Κι' ἐδῶ ὁ ἀγώνας εἶναι μονόπλευρος ἀποβλέποντας μόνο στὴν οἰκονομικὴ πλευρὰ τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ ζητήματος στὴν αὔξηση τῶν μισθῶν. Οἱ ἠθικὲς διεκδικήσεις τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου μπαίνουν στὸ περιθώριο παραπεμπόμενες στὴν Ὑπαλληλικὴ Ἐπιτροπή. Οἱ οἰκονομικὲς δὲν ἔχουν καλύτερη τύχη. Ἡ Κυβέρνηση παρουσιάζοντας τὴν περίφημη ἰσοσκέλιση τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν δέχεται τὴν ἐπιβάρυνσή του. Ὑπόσχεται μόλα ταῦτα μέσα σένα τρίμηνο ἢ καὶ ἑξάμηνο τὸ ἐξεύρη τὸ ἀπαιτούμενο ποσὸ γιὰ τὶς αὐξήσεις τῶν ὑπαλληλικῶν μισθῶν. Ἡ ὑπόσχεση αὐτὴ κι' ἡ ἐλπίδα πὼς μπορεῖ νὰ πραγματοποιήση ἡ Κυβέρνηση τὶς ἐπαγγελίες της μὲ τὴν ἐξεύρεση τοῦ ποσοῦ δίνει τὸ σύνθημα τῆς διαλύσεως τῆς Συνομοσπονδίας καὶ κατὰ τύπους πλειά. Γιατὶ στὴν οὐσία ἦταν διαλυμένη ἀπὸ τὸν Ἰούλιο τοῦ 1928.

Τὰ Τ.Τ.Τ. ἀρχίζουν μεμονωμένο ἀγῶνα γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῶν αἰτημάτων τους. Οἱ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι τὸ ἴδιο.

Οἱ μὲ περισσότερη συνδικαλιστικὴ συνείδηση ὑπάλληλοι τῆς ὀργανώσεως προβαίνουν καὶ στὸ τελευταῖο διάβημα στὶς ὀργανώσεις τῶν Τ.Τ.Τ. καὶ τῶν οἰκονομικῶν γιὰ νὰ σώσουν τὸ θεσμὸ τῆς Συνομοσπονδίας. Τοὺς καλοῦν τὴν τελευταία στιγμὴ ν' ἀφήσουν τὶς μεμονωμένες ἐνέργειες καὶ νὰ παρουσιάσουν στὴν ὁλότητα τὰ πανυπαλληλικὰ ζητήματα. Οἱ προσπάθειες ὅμως γαναγοῦν καὶ κάθε κλαδικὴ ὀργάνωση χαράσσει ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα δική της γραμμή. Ὡστόσο ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνομοσπονδίας παραμένει στὴ θέση της καὶ τὸ γ'. Παγκοσμιοπαλληλικὸ Συνέδριο κλείεται στὶς 25 τοῦ Μάη.

Τὴν κατάσταση αὐτὴ ἡ Διοίκηση τῆς ὀργάνωσής μας προείδε καιρὸ πολὺ καὶ γι' αὐτὸ ὥρισε καὶ θέμα τῆς σημερινῆς Συνέλευσης τὶς σχέσεις μας μὲ τὴν Συνομοσπονδία. Στὴ συζήτηση τοῦ θέματος ἔχοντας ὑπ' ὄψη της ἡ Συνέλευση τὴ γενικὴ γραμμὴ ποὺ ἐκθέσαμε ἀ: βγάλη τὰ συμπερά σματα ποὺ πρέπει, κι' ἂς κανονίση τὴ μελλοντικὴ στάση της.

Γ' Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ἂς ἔλθωμε τώρα στὴν ἐξέταση τῆς ἰδιαίτερης κατάστασης τῆς Ὁμοσπονδίας μας.

Ἡ Ὁμοσπονδία μας μόλις εἶχε περάσει μιὰ μεγάλη ἐσωτερικὴ κρίση, ποὺ ὑπόβοσκε ἀπὸ καιρὸ καὶ ξέσπασε τὸν περασμένο Μάη. Θᾶταν ἄσκοπο νὰ ξαναποῦμε ἐδῶ τοὺς λόγους ποὺ φέραν τὴν κρίση αὐτή. Ὡστόσο κάτι ποὺ ἦταν ἡ κυρία ἀφορμὴ νὰ ἐκδηλωθῆ φανερὰ ἡ ἀντίδραση παίζοντας τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνα, δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε, τὴν πολιτικὴ τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Ἡ πολιτική του ποὺφερε τὴν κρίση στὴν ὀργάνωσή μας καὶ τὴν ἵδρυση μιᾶς ἄλλης ἀντιδραστικῆς ὀργάνωσης ἐξηκολούθησε ἡ ἴδια κι' ἀπαράλλαχτη καὶ τὴν περασμένη ὁμοσπονδιακὴ χρονιά.

Ἀπὸ τὴν πρώτη παρουσίασή μας ὡς Διοικ. Συμβούλιο τῆς Ὁμοσπονδίας ἐκδηλώνονται φανερὰ οἱ προθέσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Δὲν εἴχαμε φύγει ἀπὸ τὸ Γραφεῖο του καλὰ καλὰ καὶ τὰ ἀνακοινωθέντα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας γιὰ κοινωνικὲς γραμμὲς καὶ κατευθύνσεις τῆς Ὁμοσπονδίας δίνουν καὶ παίρνουν σ' ὅλο τὸν ἡμερήσιο τύπο, ποὺ στὴ μεγάλη πλειονότητά του ἦταν δυστυχῶς δηλητηριασμένος κι' αὐτὸς ἀπὸ τὴν ἀνεπίσημη ἀπὸ μέρος....συναδέλφων μας καὶ τὴν ἐπίσημη ἀπὸ μέρος τοῦ Ὑπουργείου διαβολή, ποὺ γινόταν μὲ σύστημα καὶ μὲ τὸν ἀπώτερο σκοπό. 1) νὰ δηλητηριάση τὴν κοινὴ γνώμη καὶ νὰ τῆς γεννήση τὴν ὑποψία γιὰ τὶς κοινωνικὲς κατευθύνσεις τῆς Ὁμοσπονδίας γιὰ νὰ μπορῆ ὕστερα ἀνενόχλητα καὶ ἀδιαμαρτύρητα νὰ ἐφαρμόση τὸ πρόγραμμά του, 2) νὰ ἐνισχύση ἠθικὰ τὴ νέα ἀντιδραστικὴ ὀργάνωση στὰ μάτια τῆς κοινωνίας καὶ 3) νὰ παρασύρη τὰ πιὸ συντηρητικὰ στοιχεῖα τῆς ὀργάνωσής μας στὴν ἀντίδραση.

Ἔτσι ἀπὸ τὰ πρῶτα της βήματα ἡ Διοίκηση κλήθηκε νὰ ἀντιμετωπίση τὸ πιὸ λεπτὸ καὶ δύσκολο ζήτημα, ποὺ ἕνας τυχὸν κακὸς χειρισμός του μποροῦσε νὰ φέρη ἀνεπανόρθωτες συμφορὲς στὴν ὀργάνωση. Ἦταν ἡ πιὸ δύσκολη καμπὴ τῆς ὀργανωτικῆς μας κατάστασης. Ἦταν τὸ ζήτημα μαρτύριο γιὰ τὴ Διοίκηση. Ἦταν οἱ πιὸ δύσκολες, ἀνήσυχες καὶ ταραγμένες στιγμές, ποὺ πέρασε ἡ Διοίκηση σ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς περασμένης χρονιᾶς.

Δὲν θὰ ὠφελοῦσε καθόλου νὰ μποῦμε ἐδῶ σὲ λεπτομέρειες τῶν ἐνεργειῶν καὶ τοῦ τρόπου χειρισμοῦ τοῦ ζητήματος ὅταν τὰ ἀποτελέσματα σήμερα μᾶς δείχνουν πὼς α') ὁ δηλητηριασμὸς τῆς κοινῆς γνώμης ἀπέτυχε κι' οἱ ὑποψίες ἔχουν διαλυθῆ β') ἡ νέα ὀργάνωση στέκει σήμερα ἠθικὰ σ' ἀξιολύπητη κατάντια καὶ γ') οἱ δασκάλοι στάθηκαν πιστοὶ στὴν ὀργάνωσή τους περιφρονώντας την ἀπὸ κάθε καταδημαγώγηση.

Δύναμη Ὁμοσπονδίας

Γιὰ νὰ δοῦμε τώρα λεπτομερέστερα τὴν ὁμοσπονδιακή μας κατάσταση ἂς ρίξουμε μιὰ προσεχτικὴ ματιὰ στοὺς παρακάτω πίνακες.

Ὁ πίνακας Α' μᾶς δείχνει τὴ δύναμη τῆς Ὁμοσπονδίας μας σὲ Συλλόγους ἀπάνω κάτω ζωντανοὺς ποὺ βοήθησαν τὴν Ὁμοσπονδία καὶ ἠθικὰ καὶ ὑλικά. Νεκροὺς θεωρήσαμε καὶ δὲν τοὺς ἀναφέρομε καθόλου τοὺς Συλλόγους ἐκείνους ποὺ καμμιὰ ὑλικὴ ἐνίσχυση δὲν προσέφεραν στὴν ὀργάνωση, ἀνεξάρτητα τοῦ ἂν κατὰ τύπους εἶχαν ἕνα Διοικητικὸ Συμβούλιο. Τὸ φαινόμενο αὐτὸ παρατηρήθηκε σὲ μερικοὺς Συλλόγους.

Ἂν καὶ βρέθηκαν πέρυσι ἢ βρίσκονται σήμερα σὲ ἀποσύνθεση, ὡστόσο διατηροῦν τὰ Διοικητικά τους Συμβούλια καὶ τοῦτο γιὰ νὰ μποροῦν σὲ κατάλληλη στιγμὴ νὰ ἀνασυγκροτηθοῦν χωρὶς νὰ προσκρούσουν στὸ Νόμο περὶ Σωματείων καὶ νὰ ἀναγκάζωνται νὰ προβαίνουν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ σὲ ἱδρύσεις, συντάξεις καταστατικῶν κλπ. Ὁ πίνακας Α' μοιράζεται σὲ δυὸ μέρη. Στὸ πρῶτο φαίνεται ἡ δύναμη τῆς Ὁμοσπονδίας σὲ Συλλόγους τὴν περυσινὴ ὁμοσπονδιακὴ χρονιὰ 1927-1928 καὶ στὸ δεύτερο ἡ δύναμη τὴν τωρινὴ ὁμοσπονδιακὴ χρονιὰ 1928—1929.

Συγκρίνοντας προσεχτικὰ τὰ δυὸ αὐτὰ μέρη βλέπομε πὼς ἡ δύναμη τῆς Ὁμοσπονδίας δὲ μειώθηκε ἀπὸ κείνη τῆς περασμένης χρονιᾶς. Συλλόγους ἀριθμεῖ ἡ Ὁμοσπονδία στὴ δύναμή της τὸ 1927—28 65 Συλλόγους καὶ τὸ 1928—29, 68 Συλλόγους.

Θὰ θέλαμε νὰ παρουσιάσωμε ὅλη τὴ κίνηση τῆς Ὁμοσπονδίας μὲ στατιστικές, δυστυχῶς ὅμως τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀκατόρθωτο γιατὶ καὶ εἰδικὸ τμῆμα δὲν ὑπάρχει στὰ γραφεῖα μας καὶ τὰ στοιχεῖα μᾶς λείπουν σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου. Νομίζομε ὅμως πὼς εἶναι καιρὸς ν' ἀσχοληθῆ ἡ Συνέλευση μὲ τὸ ζήτημα αὐτό. Ἀπὸ πρωτοβουλία τῶν Συλλόγων τίποτε δὲν γίνεται. Οἱ περισσότεροι ἐνδιαφέρονται μόνο γιὰ τὸν ἀριθμὸ τῶν ψήφων ποὺ θᾶχουν στὴ Συνέλευση καὶ πληρώνουν χωρὶς νὰ στείλουν οὔτε τὶς ἔντυπες καταστάσεις ποὺ τοὺς ζητᾶ ἡ Διοίκηση Καὶ ὅμως πόσα διδάγματα δὲ θὰ παίρναμε ἂν εἴχαμε τὴν κίνηση τῆς ὀργανώσεως σὲ ἄρρενες, θήλεις, σὲ κατηγορίες δασκάλων κλπ. Ἕνας τρόπος μόνο ὑπάρχει ν' ἀποχτήση ἡ ὀργάνωση στατιστικὴ κίνηση. Ν' ἀποκλείονται τῆς Συνελεύσεως Σύλλογοι ποὺ δὲν θᾶχουν ὑποβάλει στὴν Ὁμοσπονδία μέσα σὲ τακτὴ προθεσμία τοὺς ἑκάστοτε ζητουμένους στατιστικοὺς πίνακες.

Οἱ Σύλλογοι Μακεδονίας καὶ οἱ διορισμοὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν

Στὶς 20 τοῦ περασμένου Σεπτέμβρη ὁ αἱρετὸς Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος κ. Ρουχωτᾶς κατάθεσε στὴ Δ. Ὁμοσπονδία δύο ἐπιστολὲς ποὺ τοὔστειλε ἀπ' τὴ Θεσσαλονίκη ὁ κ. Μίγγος πρόεδρος τοῦ Συλλόγου. Ἦταν δυὸ ἐπιστολὲς σχετικὲς μὲ τοὺς μελετώμενους τότε διορισμοὺς δύο ἐπιθεωρητῶν δημοτικῶν σχολείων. Ἦταν δυὸ γράμματα ποὺ τὸ περιεχόμενό τους δὲν ἔπρεπε νὰ μείνη μυστικὸ ἀπ' τοὺς δασκάλους. Ἦταν δυὸ γράμματα ποὺ ἀπευθύνονταν σ' ὅλο τὸν κλάδο κι' ἔπρεπε νὰ διαβαστοῦν ἀπ' ὅλους γιατὶ ἂν ἐγκαινιαστῆ γιὰ τὸ μέλλον ἡ τακτικὴ ποὺ χαράχθηκε μὲ τὶς ἐπιστολὲς αὐτὲς καὶ ξεσηκώνεται κάθε τόσο ἀναστάτωση μέσ' τὴν Ὀργάνωση σὰν κείνη ποὺ προκαλέσανε τὰ γράμματα αὐτά, ὁ κλάδος πρέπει νὰ τὸ πάρει ἀπόφαση πὼς δὲ θᾶχη Ὀργάνωση. Σᾶς διαβάζω τὰ γράμματα αὐτά:

Ἡ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας θεωρεῖ τὸ ζήτημα τῶν διορισμῶν Ἐπιθεωρητῶν καθαρὰ ἐκπαιδευτικό. Ἡ ἄποψή της εἶναι ἀρχὴ ποὺ καθορίζει τὴ στάση της στὸ ζήτημα τῶν διορισμῶν. Νομίζει πὼς κάθε ἄλλη ἀρχὴ ὁδηγεῖ σὲ ἄτοπα. Ἂς πάρωμε γιὰ παράδειγμα τὴν ὀργανωτικὴ δράση, μιὰ περίπτωση συγκεκριμένη, ποὺ πρόβαλλε στὸ πρῶτο γράμμα του ὁ κ. Μίγγος. Πρῶτο ἄτοπο ποὺ ἀκολουθεῖ εἶναι ἡ ***δυνατότητα*** νὰ βλάψωμε τὴν Παιδεία, ποὺ στὸ καλό της ἴσα-ἴσα ἀποβλέπομε μὲ τὴν ὀργάνωση, φορτώνοντάς της λειτουργούς, ποὺ ἔχουν δράση ὀργανωτικὴ μὰ ἴσως ὄχι καὶ ἀνάλογη ἐκπαιδευτική.

Δεύτερο ἄτοπο εἶναι ἡ ***βεβαιότητα*** νὰ ριχτοῦμε σ' ἀλληλοσπαγμό. Σύλλογοι κατὰ Συλλόγων. Ὁμάδες κατὰ τῆς Ὁμοσπονδίας. Ἐπανάσταση διηλαδὴ κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ αὐτοδιάλυση.

Τί ἠθικὴ θὰ μᾶς ἔδενε μεταξύ μας ἂν ὅποιος συγκέντρωνε ὑποστήριξη Συλλόγων ἔπνιγε τὸν ***ἄξιο*** ποὺ δὲ δέχεται νὰ διαθέση παρὰ μόνο τὴν ὀντότητά του; Μὰ θὰ πῆτε ἔχομε καὶ ἀντίπαλους τῆς Ὀργάνωσης· τοὐλάχιστο αὐτοὺς νὰ μὴ τοὺς πολεμήσωμε; Καὶ ἡ Παιδεία; Ἡ ἀρχή μας; Ὁ σκοπός μας; Δὲ μᾶς ἑνώνει τὸ ***ἄθροισμα*** τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων προσωπικῶν ἀπαιτήσεωε παρὰ μόνο τὸ ***κοινό***, ποὺ ὑπάρχει μέσα στὶς διεκδικήσεις μας.

Μόλις πάρθηκαν τὰ γράμματα κλήθηκε τὸ Δ. Συμβούλιο γιὰ ν' ἀντιμετωπίση τὴ σφαλερὴ κατεύθυνση ποὺ πῆρε ὁ Σύλλογος Θεσ) νίκης ἀπηχώντας κατὰ τὴν ἐπιστολὴ τοῦ κ. Μίγγου καὶ τὴ γνώμη ὅλων τῶν συλλ γων Μακεδονίας καὶ Θρ ίκης. Τὸ Δ. Συμβούλιο βρῆκε πὼς μέσα στοὺς συλλόγους αὐτοὺς ἔχει ἐπικρατήσει ἡ πλάνη, πὼς ἡ Ὀργάνωση μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ ἀναμιγνύεται στὶς προσωπικὲς διεκδικήσεις τῶν μελῶν της. Διέβλεψε στὴ στάση αὐτὴ ἕνα τρόπο νὰ πειθαναγκάσουν τὴν ὀργάνωση σὲ τέτοια ἐπέμβαση καὶ θεώρησε ὀλέθρια γιὰ τὴν Ὀργάνωση τὴν ὑιοθέτηση τέτιας τιχὸν ἄποψης τῶν Συλλόγων καὶ ἀπεφάσισε νὰ προσκαλέση τοὺς Προέδρους τῶν Συλλόγων Μακεδονίας στὴ Θεσσαλονίκη γιὰ νὰ ἐξηγήση καὶ προσωπικὰ τοὺς λόγους ποὺ ἐπιβάλλουν στὴν Ὀργάνωση ν' ἀπέχη ἀπὸ κάθ ἀνάμιξη σὲ προσωπικὴ ὑπόθεση.

Ὕστερα ἀπὸ τὴ στάση αὐτὴ ποὺ χάραξε ἡ Διοίκηση αὐτονόητο πὼς ὁ αἱρετὸς Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος ἀφέθηκε ἀπὸ τὴν Ὀργάνωση ἀνεπηρέαστος νὰ κρίνη ὅ,τι ἡ συνείδηση καὶ τὸ καθῆκον τοῦ ἐπέβαλαν γιὰ τὴν ἐκλογὴ τῶν καλύτερων. Γιατὶ δὲ διαφεύγει βέβαια τὴν ἀντίληψη κανενὸς πὼς ὁ αἱρετὸς σύμβουλος δὲν ὑπηρετεῖ στὰ γραφεῖα τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας ἀλλὰ στὰ γραφεῖα κάποιας Κρατικῆς Ἀρχῆς, αὐτῆς ποὺ μᾶς ζήτησε νὰ τὸν ὑποδείξωμε μὲ τὴν ψῆφο μας.

Ὡστόσο ὁ κ. Ρουχωτᾶς μολονότι τοῦ δηλώσαμε, πὼς τὸ ζήτημα εἶναι προσωπικὸ καὶ δὲν ἐπιδέχεται ἀνάμιξη τῆς Ὀργανώσεως ζήτησε ἐπίμονα τὴ γνώμη μας ἀπάνω σὲ μιὰ ἄποψη ποὺ εἶχε καὶ πρότεινε στὸ Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο. Ἡ πρότασή του ἦταν· χωρὶς νὰ θυσιάσωμε τὴν ἱκανότητα νὰ τὴ συνδυάσωμε μὲ τὴν ἐκλογὴ Μακεδόνων Ἐπιθεωρητῶν γιατὶ ὅσοι ὑπηρετοῦν στὴ Μακεδονία καὶ κατάγονται ἀπὸ τὴν Π. Ἑλλάδα δὲ βλέπουν τὴν ὥρα πότε νὰ φύγουν καὶ γίνονται φορτικοὶ στὸ Συμβούλιο.

Εἶναι φανερὸ πὼς ἡ ἀρχὴ αὐτὴ συγκρούεται μὲ τὴν ἀρχὴ ποὺ θέσαμε μεῖς. Γιατὶ Μακεδόνα κ' ὄχι Ἠπειρώτη, ἢ Θεσσαλό, ἢ Κρητικό, ἢ Πρόσφυγα; Ποῦ θὰ σταματήσωμε ἄμα ὑποχωρήσωμε ἀπὸ τὴ δικὴ μας ἀρχή;

Καὶ ὅμως κάμαμε τὸ ***σφάλμα*** καὶ τὸ ***ὁμολογοῦμε*** μπρὸς στὸν Κλάδο. Παρασυρθήκαμε ἀπὸ τὶς περιστάσεις καὶ δεχτήκαμε τὴν ἄποψη τοῦ κ. Ρουχωτᾶ ἀνεπίσημα βέβαια, ἀλλὰ δὲ σημαίνει. Δὲν κερδίζομε τίποτε κρύβοντας τὰ λάθη μας. Ἡ ἄποψη αὐτὴ ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τὸ Ἐκπ. Συμβούλιο. Καὶ ἦλθε ἡ σειρὰ τῆς ἐκλογῆς. Οἱ ὑποψήφιοι ἦσαν πολλοί. Ποιὸ Μακεδόνα; Δὲ μιλήσαμε κι' ἔγινε ἡ προκριματικὴ ἐκλογή. Ὁ κ. Παράσχης ἀποτυχαίνει παίρνοντας δύο ψήφους μόνο. Στὴν ὁριστικὴ μένουν οἱ κ. Παπαϊωάννου καὶ Γιούρτσης. Στὸ ἀποτέλεσμα παρουσιάζονται οἱ ψῆφοι τῶν Συμβούλων τῆς Μακεδονιστικῆς ἄποψης κατανεμόμενοι στοὺς συναδέλφους Παπαϊωάννου καὶ Γιούρτση καὶ π τυχεμένος μὲ

ΠΙΝΑΚΑΣ Α'.

Δύναμη τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας σὲ Συλλόγους τὶς Ὁμοσπονδιακὲς χρονιὲς 1927—1928 καὶ 1928—1929.

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 1927—1928

ΣΥΛΛΟΓΟΙ:	
1) Ἀθηνῶν Α'.	2) Ἀθηνῶν Β'.
3) Ἀνασελίτσης	4) Ἀλ)δρουπόλεως
5) Ἄρτης	6) Ἀργολίδος
7) Βερροίας	8) Γιαννιτσῶν
9) Γόρτυνος	10) Δράμας
11) Δωρίδος	12) Διδυμοτείχου
13) Ἐδέσσης	14) Εὐρυτανίας
15) Ζακύνθου	16) Ζαγορίου
17) Ἡρακλείου	18) Θεσ)ίκης
19) Ἰωαννίνων	20) Ἰκαρίας
21) Καβάλλας	22) Καρυστίας
23) Καρδίτης	24) Καστορίας
25) Κατερίνης	26) Κερκύρας
27) Κεφαλληνίας	28) Κοζάνης
29) Κιλκὶς	30) Κονίτσης
31) Κορινθίας	32) Κομοτινῆς
33) Λακεδαίμονος	34) Λευκάδος
35) Λέσβου	36) Λήμνου
37) Μαγνησίας	38) Μεγαλουπόλεως
39) Μεσολογγίου	40) Μεραμβέλλου
41) Μαντινείας	42) Μεγάρων
43) Ξάνθης	44) Ὀλυμπίας
45) Ὀρεστιάδος	46). Πατρῶν
47) Πειραιῶς	48) Πειραιῶς θηλ.
49) Πρεβεζης	50) Σάμου
51) Πωγωνίου	52) Σητείας
53) Σερρῶν	54) Σουφλίου
55) Σιδηροκάστρου	56) Τρικκάλων
57) Σφακίων	58) Χαλκίδος
59) Φθιώτιδος	
61) Χαλκιδικῆς	60) Χανίων
63) Χίου	62) Δ:δυμοτείχου
65) Κυθήρων	64) Θήρας-Μήλου

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 1928—1929

ΣΥΛΛΟΓΟΙ:	
1) Ἀθηνῶν Α'	2) Ἀθηνῶν Β'
3) Ἀλε;)πόλεως	4) Ἀνασελίτσης
5) Ἀργολίδος	6) Ἄρτης
7) Πατρῶν	8) Βερροίας
9) Γιαννιτσῶν	10) Γρεβενῶν
11) Γόρτυνος	12) Δράμας
13) Ἐδέσσης	14) Ἐλασσῶνος
15) Εὐρυτανίας	16) Ζαγορίου
17) Ζακύνθου	18) Ἡρακλείου
19) Θεσσαλονίκης	20) Θηβῶν
21) Ἰκαρίας	22) Ἰωαννίνων
23) Καβάλλας	24) Καρυστίας
25) Καστορίας	26) Κεραύρας
27) Κεφαλληνία;	28) Κιλκὶς
29) Κορινθίας	30) Κονίτσης
31) Κατερίνης	32) Κυθήρων
33) Λαρίσσης	34) Λευκαδος
35) Λήμνου	36) Μαγνησίας
37) Μαντινείας	38) Μεγαλωόλεως
39) Μεγάρων	40) Μεραμβέλου
41) Μελσηνίας	42) Μυτιλήνης
43) Ξάνθης	44) Ὀλυμπίας
45) Ὀρεστιάδος	46) Πειραιῶς διδ.
47) Πειραιῶς	48) Πρεβέζης
49) Πωγωνίου	50) Σάμου
51) Σιδηροκάστρου	52) Σερρῶν
53) Σητείας	54) Σουφλίου
55) Τήνου	56) Ἄνδρου
57) Σφακίων	58) Τρικκάλων
59) Φθιώτιδος	60) Χαλκιδικῆς
61) Χανίων	62) Χαλκίδος
63) Χίου	64) Διδυμοτείχου
65) Θήρας-Μήλου	66) Γουμενίτσης
67) Σιατίστης	68) Αἰγιαλείας
69) Ἀγρινίου	70) Μεσολογγίου
71) Ἀττικῆς	72) Ἀγρινίου

σχετικὴ κι' ὄχι ἀπόλυτη πλειοψηφία ὁ κ. Μπακανάκης. Στὴν ἐπανάληψη τῆς ἐκλογῆς ὁ κ. Ρουχωτᾶς χωρὶς νὰ μᾶς ρωτήσῃ πλειὰ καὶ πολὺ σωστά, ψηφίζει τελευταῖος καὶ δίνει τὴν ψῆφο του σ' ἐκεῖνον ποὺ συγκέντρωσε τοὺς ψήφους τῶν ἄλλων γιὰ νὰ μὴν ἀποτύχῃ ὁ Μακεδόνας. Αὐτὸς ποὺ συγκέντρωσε τὴν προτίμηση τοῦ Ἐκ. Συμβουλίου ἦταν ὁ κ. Γιούρτσης.

Στὶς 7 τοῦ Ὀκτώβρη ἔγινε ἡ συγκέντρωση τῶν Μακεδονικῶν Συλλόγων στὴ Θεσσαλονίκη ποὺ ἔβγαζε τὸ γνωστό σας πρακτικὸ στὸ ὁποῖον διαδήλωναν τὴ δυσαρέσκειά τους κατὰ τοῦ κ. Ρουχωτᾶ. Τὸ πρακτικὸ αὐτὸ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ θέσῃ στὴ διάθεσή μας τὴν παραίτησή του ὁ αἱρετὸς Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος κ. Ρουχωτᾶς.

Ἡ Διοίκηση παίρνοντας τὸ πρακτικὸ τῶν ἐννέα Προέδρων δὲν θεωροῦσε πώς ἔλυσε τὸ ζήτημα. Εἶναι ἀλήθεια πώς διασκεδάστηκαν ὑποψίες γιὰ τὴ στάση τῆς Ὁμοσπονδίας ὡστόσο ὅμως τὸ πρακτικὸ αὐτὸ δημιούργησε νέα διάσταση. Ἔχουν τὸ δικαίωμα οἱ Σύλλογοι νὰ δίνουν κατευθύνσεις στὸ Ἐκπαιδευτικὸ Σύμβουλο καὶ νὰ τὸν ἐλέγχουν ἢ εἶναι δοσίλογος στὴ Γεν. Συνέλευση τοῦ Κλάδου κι' αὐτὴ εἶναι τὸ κυρίαρχο σῶμα ποὺ τὸν ἐλέγχει καὶ τοῦ ὁρίζει κατευθύνσεις;

Ἡ Διοίκηση νομίζει πὼς οἱ Σύλλογοι δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκήσουν ἔλεγχο μονομερῆ καὶ νὰ δικάσουν οἱ ἴδιοι οὔτε νὰ δώσουν μονομερεῖς κατευθύνσεις στὸν Ἐκπαιδευτικὸ Σύμβουλο. Τὸ δικαίωμα αὐτὸ ἀνήκει στὴν ὁλομέλεια τοῦ Κλάδου καὶ στὴν ἐκπρόσωπό του Γεν. Συνέλευση. Καὶ ξεκινώντας ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ θεώρησε σὰν νὰ μὴν ὑπάρχει τὸ πρακτικὸ τῶν 9 Προέδρων καὶ δέν δέχτηκε τὴν παραίτηση τοῦ κ. Ρουχωτᾶ.

Ὁ Σύλλογος Καβάλλας καὶ οἱ Γερουσιαστικὲς ἐκλογὲς

Στὴ 24 Σ)βρη ἕνας ἀπ' τοὺς Συλλόγους, ποὺ δρο ν ὀργανωτικὰ στὴν πρώτη γραμμή, ὁ Σύλλογος Ξάνθης ἀνακοινοῦσε μὲ ἔγγραφό του στὴ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας, πὼς ὁ Σύλλογος Καβάλλας συγκαλοῦσε στὶς 30 τοῦ Σ)βρη τοὺς Συλλόγους Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης «πρὸς σύσκεψη γιὰ ἐκλογὴ ὑποψηφίου γερουσιαστῆ, ποὺ νἆναι δημοδιδάσκαλος καὶ ποὺ θὰ ὑποδειχθῆ στὸν κ. Πρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως νὰ μπῆ στὸν *Κυβερνητικὸ Συνδυασμό*».

Στὸ ἴδιο ἔγγραφο μᾶς ρωτοῦσε συμπληρωτικὰ τί γνώμη ἔχομε «γιὰ τὴν ἐκλογὴ καὶ τὴ συμμετοχὴ σὲ πολιτικὸ συνδυασμὸ τοῦ ὑποψηφίου γερουσιαστῆμας». Πὼς δὲ μποροῦμε νὰ ταχθοῦμε στὸ πλευρὸ τοῦ κρατοῦντος κόμματος, μᾶς φαίνεται αὐτονόητο. Καὶ δὲ νιώθαμε κανένα δισταγμὸ ν' ἀντιτάξωμε τὸ Veto τῆς ὁλότητας στοὺς συναδέλφους τῆς Καβάλλας. Δὲ σπεύσαμε ὡστόσο ν' ἀντιτάξωμε ἄρνηση πρὶν ξεκαθαρίσωμε ἕνα ἐρώτημα βασικὸ ποὺ ἀναπηδοῦσε μέσα μας. Ἔχομε τὸ δικαίωμα νὰ πολιτευώμαστε; Κανένας βέβαια δὲν θὰ μᾶς ἐσυγχωροῦσε ἂν ἐπιχειρούσαμε ἐμεῖς, τὸ Διοικ. Συμβούλιο, ν' ἀπαντήσωμε ὑπεύθυνα χωρὶς τὴ γνώμη εἰδικῶν. Γιαὐτὸ ἀποταθήκαμε στὸ γνωστὸ δημοσιολόγο κ. Σβῶλο μὲ τὰ ἀκόλουθα ἐρωτήματα. «Μπορεῖ ἡ Διδ)λι ἡ Ὁμοσπονδία καὶ οἱ ἀ πλούστεροι ὀργανισμοί της οἱ διδασκαλικοὶ Σύλλογοι νὰ πολιτεύωνται; Μποροῦν ὡς σωματεῖα νὰ ὑποδεικνύουν ὑποψηφίους βουλευτὲς ἢ γερουσιαστὲς καὶ νὰ προπαγανδίζουν τὴν ἐπιτυχία τους»', Ὁ κ. Σβῶλος μὲ τὴν καλωσύνη καὶ εὐγένεια, ποὺ τὸν χαρακτηρίζουν, ἀπάντησε: «Ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία καὶ οἱ Σύλλογοί της εἶναι σωματεῖα ἐπαγγελματικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ καὶ σὰν τέτια δὲν μποροῦν ν' ἀλλάξουν τὸν προορισμό τους, ὅπως εἶναι καθωρισμένος στὰ καταστατικά τους, καὶ νὰ μετατραποῦν σὲ πολιτικοὺς Συλλόγους. Ὡς ἄτομα οἱ δημ)λοι μποροῦν νὰ ὑποδεικνύουν ὑποψηφίους καὶ ἔχουν δικαίωμα νὰ γίνωνται μέλη πολιτικῶν Συλλόγων. Ὡς ὀργανώσεις ὅμως δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τὸ κάμουν. Ἀνάμιξη τῶν ὀργανώσεων στὴν πολιτικὴ θὰ εἶχε νόημα ἂν ἄλλαζε τὸ ἀντιπροσωπευτικὸ σύστημα καὶ εἴχαμε ἀντιπροσώπους τάξεων. Τότε θὰ ἐπετρέπετο καὶ θὰ ἐπεβάλλετο ἡ ὑπόδειξη ὑποψηφίων.»

Ὕστερα ἀπὸ τὴ γνώμη τοῦ κ. Σβώλου, ἀπαντήσαμε στὸν σύλλογο Ξάνθης, πὼς δὲν ἐπιδοκιμάζομε τὴν ἐνέργεια τοῦ Συλλόγου Καβάλλας.

Ἕνα μῆνα μετὰ τὸ συνέδριο στὶς 24 τοῦ Ὀκτώβρη ὁ Σύλλογος Καβάλλας ἔστειλε στὴ Διδ. Ὁμοσπονδία τὰ πρακτικὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου του καὶ τῶν συνελθόντων ἀντιπροσώπων καὶ ζητοῦσε τὴν ὑιθέτηση τῆς ἐνέργειάς του ἐκ τῶν ὑστέρων.

Ἡ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας φυσ κὰ δὲν δέχτηκε τὴν ἄποψη τοῦ Συλλόγου Καβάλλας καὶ πῆρε τὴν ἀπόφαση νὰ τὸν παρατηρήσῃ. Ὡστόσο ὁ Σύλλογος Καβάλλας προχώρησε καὶ παρίσυρε τοὺς Συλλόγους σὲ πολιτικὲς ἐνέργειες. Ἀπὸ ἕνα ἔγγραφο τοῦ Συλλόγου Σουφλίου μάθαμε πὼς ὑποδείχτηκε καὶ ὑποψήφιος Γερουσιαστὴς πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Καβάλλας κ. Καρυωτάκης.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν τακτικὴ αὐτὴ τοῦ Συλλόγου Καβάλλας φέραμε τὸ ζήτημα μπρὸς στὸν Κλάδο. (φύλ. «Δ. Βήματος» 204 τῆς 9-12-28) καὶ τὸν ἀναγκάσαμε νὰ παύσῃ τὶς ἀντιοργανωτικὲς ἐνέργειές του.

Ἡ Ἕνωση τῶν Ὁμοσπονδιῶν

Ἡ ἱστορία τῶν προσπαθειῶν μας γιὰ τὴν ἕνωση τῶν δύο Διδ. Ὁμοσπονδιῶν παρουσιάστηκε πλατειὰ στὸ «Διδ. Βῆμα» 31-3 29 ἀρ. 220. Ὡστόσο εἶναι ἀναγκαία ἐδῶ μιὰ σύντομη ἀνασκόπηση. Ἡ ΙΑ'.Γενικὴ Συνέλευσή μας ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμία τῆς συμφιλιώσεως καὶ ἔδωκε ἐντολὴ στὴ Διοίκηση νὰ ἐργαστῆ γιαυτήν. Ἡ Διοίκηση ἔχοντας τὴν ἐντολὴ αὐτὴ καὶ ἀποβλέποντας στὸ γενικὸ καλὸ ἐτήρησε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς συστάσεως τῆς Ν. Δ. Ὁμοσπονδίας στάση τέτοια

ποὺ κι' ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς ἐκπρόσωπους τῆς Νέας, ἐκτιμήθηκε. Ἂν ἐξαιρέσωμε μερικὰ κριτικὰ 4-5 πρώτων φύλλων τοῦ «Διδ. Βήματος» ποὺ ἀφορροῦσαν τὴ νέα ὀργάνωση καὶ τὸ ὄργανό της, σ' ὅλα τ' ἄλλα φύλλα τίποτε δὲ βρίσκει κανείας τὸ ψεκτὸ ἐναντίο τῆς Ν. Δ. Ὁμοσπονδίας.

Τοὺς Συναδέλφους τῆς Νέας ἡ Διοίκηση τοὺς θεώρησε καὶ τοὺς θεωρεῖ πάντοτε παραπλανημένους καὶ τίποτα περισσότερο. Ποτὲ δὲν τοὺς ὕβρισε, ποτὲ δὲν τοὺς συκοφάντησε καὶ πάντοτε φέρθηκε ἀπέναντί τους μὲ τὸ ἀπαιτούμενο συναδελφικὸ τάκτ. Μᾶς χώριζαν καὶ μᾶς χωρίζουν ἀκόμη ἰδεολογικὲς ἀρχές. Ἡ διαφορὰ ὅμως σ' αὐτὲς εἶναι φυσικὴ γιὰ ἕνα κλάδο σὰν τὸ δικό μας μὲ 15 χιλιάδες ἀνθρώπους. Οἱ ἰδεολογικὲς ὅμως αὐτὲς διαφορὲς δὲν ἦταν λόγος ν' ἀσκήσωμε προσωπικὴ πολεμικὴ ἐναντίον συναδέλφων μας. Τὴν ἀποφύγαμε ὅσο μπορούσαμε. Ἀντίθετα μιὰ ματιὰ στὸ ὄργανο τῶν συναδέλφων τῆς «Νέας» στὴν Ἐκπαιδευτικὴ» μᾶς παρουσιάζει δυστυχῶς ἀνθετη τὴ νοοτροπία τῶν ἐκπρόσωπων τῆς Νέας. Λὲ θὰ βρῆτε φύλλο τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς» ποὺ νὰ μὴ βρίζωνται καὶ νὰ συκοφαντοῦνται καὶ νὰ διαβάλλωνται καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ὁμοσπονδίας μας κατὰ προτίμηση, μὰ καὶ ὅλοι οἱ συνάδελφοι τῆς παρατάξεώς μας γενικά. Τοὺς ἀφήσαμε νὰ ἀσχημονοῦν ἐλεύθερα Εἴχαμε τόσα ζητήματα μπροστά μας ζωτικὰ ὥστε θάταν προδοσία τῶν συμφερόντων τοῦ Κλάδου, ν' ἀρίνωμε τὰ ζητήματά του κ ι νὰ ἀσχολούμαστε μὲ τὶς συκοφαντίες καὶ βρισιὲς συναδέλφων μας. Δὲν θέλαμε νὰ παρουσιάσωμε στὴν κοινωνία ποὺ ζοῦμε καὶ τὴν ὁποία ἀναλάβαμε νὰ διεπαιδαγωγήσωμε, τὴν εἰκόνα ἀνθρώπων ποὺ ἀλληλοτρώγονται. Θάταν ἀνάξιο γιὰ τὴν ὀργάνωση ποὺ τόσους εὐγενεῖς ἰδεολογικοὺς ἀγῶνες ἔχει νὰ παρουσιάση στὸ ἐνεργητικό της, τέτοιο κατάντημα.

Ἀκολουθήσαντες τέτοια τακτικὴ ἀπέναντι ἀντιπάλων μας καὶ ἔχοντας ὑπ' ὄψει τὴν ἐνδόμυχο ἐπιθυμία τοῦ Κλάδου γιὰ τὴ συμφιλίωση δεχτήκαμε σχετικὲς προτάσεις τῆς Νέας κι' ἐργασθήκαμε ὅσο μπορούσαμε μ' ὅλη μας τὴν καλὴ θέληση γιὰ νὰ τὴν κατορθώσωμε. Ἀπὸ τὰ σχετικὰ πρακτικὰ καὶ ἀνακοινοθέντα τῶν συνεννοήσεών μας τῶν ὅλως ἰδιωτικῶν φαίνεται ἡ καλὴ θέλησή μας καὶ πίστη μας. Ἀπὸ τὰ ἴδια πρακτικὰ κι' ἀπὸ τὴν ἐξακολούθηση τῆς ἴδιας τακτικῆ. ἀπὸ μέρος τῶν ἀντιπάλων μας ποὺ κ θορφτίζεται τόσο καθαρὰ στὶς στῆλες τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς» καὶ κατὰ τὸ στάδιο τῶν συνεννοήσεων καὶ ὕστερα ἀπ' αὐτές, φαίνεται ἡ κακοπιστία τῶν ἐκπροσώπων τῆς Νέας. Ὕστερα ἀπ' αὐτὰ ἡ Διοίκηση νόμισε χρέος της νὰ θέση τελεία καὶ παῦλα στὶς συνεννοήσεις ἀφοῦ εἶδε πὼς ἡ θέληση δὲν εἶναι ἀρκετὴ νὰ μεταβάλη τὰ πράγματα.

Τὸ «Διδασκαλικὸ Βῆμα»

Τὸ «Διδασκαλικὸ Βῆμα» εἶναι ὁ καθρέφτης τῆς ζωῆς καὶ τῆς δρώσης τοῦ ὀργανωμένου κλάδου. Γι' αὐτὸ βλέπομε κάθε χρόνο νὰ τὸ προσέχουν ξεχωριστὰ οἱ ἑκάστοτε Διοικήσεις καὶ νὰ τὸ βελτιώνουν μὲ μεταρρυθμίσεις στὸ ποσὸν καὶ ποιὸν τῆς ὕλης του. Ἡ Διοίκηση ἔχοντας ὑπ' ὄψει πὼς οἱ μεταρρυθμίσεις ἀπαιτοῦν πολλὲς δαπάνες ἔστρεψε τὴν προσοχή της πρὸ παντὸς στὴν αὔξηση τῆς κυκλοφορίας του, ποὺ θὰ τῆς ἔξασφάλιζε τὶς δαπάνες γιὰ μιὰ βελτίωση τοῦ «Βήματος» σὲ ποσὸν καὶ ποιὸν ὕλης.

Γιὰ νὰ πλατύνωμε τὴν κυκλοφορία τοῦ «Διδ. Βήματος», ποὺ θὰ μᾶς ἔδινε τὰ ἔσοδα γιὰ μιὰ βελτίωσή του ἐνεργήσαμε ὡς ἑξῆς:

Πρῶτα τακτοποιήσαμε τὴν ἄτακτη διεκπεραίωση τοῦ «Βήματος», ποὺ γεννοῦσε κάθε χρόνο ἕνα σωρὸ εὔλογα παράπονα τῶν συνδρομητῶν του κι' εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα πολλὲς φορὲς τὴ διαγραφή τους. Ἡ τακτοποίηση ὅμως 7000 συνδρομητῶν μὲ λανθασμένες διευθύνσεις, μὲ ἐπιστροφές, μὲ σωρεία ἀλληλογραφίας. χωρὶς τακτικὰ βιβλία διεκπεραιώσεως καὶ συνδρομῶν δὲν ἦταν εὔκολο πρᾶγμα. Χρειάστηκε πολὺς καιρὸς γιὰ νὰ γίνουν νέα βιβλία διεκπεραιώσεως, νέα βιβλία συνδρομῶν, νέες ταινίες καὶ νὰ καθιερωθῆ νέο ἐντελῶς σύστημα διεκπεραιώσεως καὶ εἰσπράξεως συνδρομῶν. Σήμερα βρισκόμαστε στὴν εὐχάριστη θέση νὰ διαβεβαιώσουμε πὼς ἡ διεκπεραίωση γίνεται τακτικώτατη, ξέρει καὶ ὁ συνδρομητὴς ἂν πλήρωσε καὶ γιὰ πότε πλήρωσε καὶ ἡ διαχείρηση τοῦ «Βήματος» μπορεῖ σὲ κάθε στιγμὴ νὰ ξέρη πόσους συνδρομητὲς καὶ τὶ ἔσοδα ἔχει.

Δεύτερο καθιερώσαμε ἀτομικὲς ἀποδείξεις πληρωμῆς συνδρομῶν. Ὡς πέρυσι ἡ διαχείριση τοῦ «Βήματος» ἔπαιρνε συνδρομὲς εἴτε μεμονωμένες ἀπὸ διάφορους συνδρομητὲς εἴτε συνολικὲς ἀπὸ τοὺς Συλλόγους. Περισσότερες ἦσαν οἱ τελευταῖες. Οἱ Σύλλογοι ἔγραφαν συνδρομητὲς καὶ ἔστελναν κατόπιν ἀπέναντι συνδρομὲς τμηματικά. Τὸ σύστημα αὐτὸ εἶχε τὰ ἑξῆς κακά. α') Ἐγράφαν ὁ συνδρομητὲς ποὺ δὲν πλήρωναν. β') Ἐχρεώνοντο οἱ Σύλλογοι γιὰ τοὺς συνδρομητὲς τῆς περιφερείας των καὶ δημιουργόταν σύγχυση καὶ ἀταξία στὰ βιβλία μας ποὺ ἔπρεπε νὰ φτιάνωνται ποιοὶ γράφτηκαν διὸ τῶν Συλλόγων καὶ ποιοὶ ἀπ' εὐθείας γ') Οἱ Σύλλογοι ἔστελναν ὁμαδικὰ συνδρομὲς γιὰ 5 ἢ 10 συνδρομητὲς χωρὶς νὰ ξέρωμε ποιοὶ εἶναι οἱ πληρώσαντες γιὰ νὰ τοὺς πιστώνωμε. Πιστώναμε ἔτσι τὸν Σύλλογο ἐκδίδοντας μιὰ ἀπόδειξη γιὰ πεντακόσιες ἢ χίλιες δραχμὲς μὰ ποτὲ δὲν εἴμαστε σὲ θέση νὰ ξέρωμε καὶ νὰ ποῦμε στὸν α'. συνδρομητή μας ἂν χρεωστεῖ ἢ ὄχι.

Οἱ μόνοι εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν ἀταξία αὐτὴ ἦταν οἱ τζαμπατζῆδες. Μὲ τὸ σύστημα τῆς ἀτομικῆς ἀποδείξεως πληρωμῆς γιὰ κάθε συνδρομητὴ κι' ἐκεῖνοι ξέροιν πὼς πλήρωσαν καὶ γιὰ ποιὰ χρονιὰ πλήρωσαν κι' ἐμεῖς εἴμαστε σὲ θέση, νὰ τὸ ξέρωμε συμβουλευόμενοι τὰ βιβλία μας, νὰ διακόπτωμε τὴν ἀποστολὴ τοῦ φύλλου σ' ὅσους δὲν πληρώνουν σ' ὡρισμένη τακτικὴ προθεσμία, νὰ κανονίζωμε τὸν ἀριθμὸ τῶν φύλλων ποὺ τυπώνομε, καὶ νὰ εἰσπράτωμε καὶ περισσότερα γιατὶ ἴσως μερικοὶ Σύλλογοι μὲ τὸ παλιὸ σύστημα πληρωμῆς νὰ θεωροῦσαν προτιμότερο τὶς συνδρομὲς τοῦ «Βήματος» νὰ τὶς στέλνουν ὡς συνδρομὲς τῆς Ὁμοσπονδίας γιὰ νἄχουν περισσότερους ψήφους. Κανεὶς ἔλεγχος ἄλλως τε δὲν ἦταν δυνατὸς μὲ τέτοιο σύστημα ἀφοῦ εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ στέλνωμε τὸ φύλλο σ' ὅσους ἦταν γραμμένοι ἐφ' ἔσον δὲν ξέραμε ποιοὶ πλήρωναν καὶ ποιοὶ δὲν πλήρωναν.

Τρίτο. Παύσαμε νὰ διεκπεραιώνουμε ἀτομικὲς ὑποθέσεις συνδρομητῶν ποὺ δὲν ἀνέγραφαν τὸν ἀριθμὸ πληρωμῆς τους στὸ «Διδ. Βῆμα». Τὸ σύστημα αὐτὸ εἶχε δυὸ καλά. Ἔπαυαν τὰ δίκαια παράπονα κείνων ποὺ πλήρωναν πὼς γίνονται οἱ δουλειὲς καὶ κείνων ποὺ δὲν πληρώνουν καὶ ἀναγκάζονταν ὅλοι οἱ συνδρομητὲς νὰ πληρώνουν γιὰ νὰ ἐνεργοῦν τὶς ὑποθέσεις τους.

Τέ αρτο. Ἀρχίσαμε νὰ στέλνουμε σ' ὅλους τοὺς διδασκαλιστὲς τῶν Διδασκαλείων τοῦ Κράτους ἀνάλογο ἀριθμὸ φύλλων μὲ μικρὰ συνδρομὴ προαιρετικὴ τὶς περισσότερες φορές. Μὲ τὸ σύστημα αὐτὸ καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτυπώσεως τῶν φύλλων αὐτῶν ποὺ διαθέτᾶμε καλύτταμε καὶ τὸ ὄργανο τῆς Ὁμοσπονδίας προπαγανδίζαμε ἀνάμεσα στοὺς μελλοντικοὺς συναδέλφους μας' ἀνκρίνωμε δὲ ἀπὸ τὰ γράμματα ποὺ χομε ἀπὸ μέ ος τῶν διδασκαλιστῶν καὶ τὴν προθυμία τους στὴν καταβολὴ τῆς προαιρετικῆς συνδρομῆς τους, λίγοι θἦναι ἐκεῖνοι ποὺ δὲ θὰ γραφτοῦν διοριζόμενοι διδάσκαλοι τακτικοὶ συνδρομητές μας.

Ὁ πίνακας Β'. μᾶς δείχνει πὼς οἱ προβλέψεις μας ἐπαληθεύσαν. Τὴ χρονιὰ 1926—1927 τὸ «Βῆμα» ἔχει εἰσπράξεις δραχ. 165.000. Τὴ χρονιὰ 1927—28 δραχ. 182 278. Τὴ χρονιὰ ποὺ πέρ σε δραχμὲς 313.622.50 δηλαδὴ 131.347.10 δρχ. παραπάνω ἀπὸ τὴν περυσινὴ εἴσπραξη κι' αὐτὸ τὴ χρονιὰ ποὺ ἔφυγαν ἀπὸ τὴ δύναμή μας 10 Σύλλογοι καὶ ὑπῆρχε ὁ εὔλογος φόβος νὰ πέση ἡ κυκλοφορία τοῦ «Βήματος».

Ἀναλυτικώτερα μᾶς δείχνει ὁ πίνακας Γ. τὴ δύναμη τοῦ «Διδ. Βήματος» σὲ συν ρομητὲς τὸ 1928—29 καὶ τὴ σειρὰ δυναμικότητας σὲ συνδρομητὲς τῶν Διδ)κῶν Συλλόγων.

Μόλις εἴδαμε πὼς κατορθώσαμε τὴν αὔξηση τῆς κυκλοφορίας ποὺ μᾶς προμήθευε τὶς ἀπαιτούμενες πρόσθετες δαπάνες γιὰ τὴ βελτίωση τοῦ «Δ. Βήμρτος» ἀρχίσαμε τὴν πύκνωση τῆς ὕλης του μὲ μικρὰ στοιχεῖα τῶν 8. Ἂν λάβωμε ὑπ' ὄψει πὼς μιὰ σελίδα τῶν 8 ἰσοδυναμεῖ μὲ 1 1)2 σελίδα τῶν 10 στοιχείων ἔ ομε αὔξηση κατὰ 4 ὁλόκληρες σελίδες. Χωρὶς τὴν πυκνοτύπωση αὐτὴ τὴν τακτικὴ βγάλαμε 12σέλιδα φύλλα καὶ ἀρκετά.

Ἔτσι τὴ χρονιὰ 1928—29 οἱ συνδρομητὲς πῆραν 46 8σέλιδα «Βήματα, 6 12σέλιδα καὶ 5 φύλλα μὲ τὰ Πρακτικὰ τῆς ΙΑ' Συνελεύσεως, δηλ. τὸ ὅλον 60 συνήθη φύλλα τοῦ «Βήματος» ἀντὶ τῶν 52 ποὺ ἔπρεπε νὰ πάρουν. Κι αὐτὰ μὲ τὴν ἴδια συνδρομὴ τῶν 50 δραχμῶν χωρὶς καμμιὰ αὔξηση.

Οἱ βελτιώσεις αὐτὲς ἔφεραν βέβαια μιὰ αὔξηση δαπανῶν παραπάνω ἀπὸ τὴν περυσινή. Οἱ βελτιώσεις ὅμως αὐτές, νομίζομε, πὼς θὰ συντελέσουν νὰ αὐξηθῆ ἀκόμη περισσότερο ἡ κυκλοφορία τοῦ «Δ. Βήματος» τὸν καινούργιο χρόνο σὲ τρόπον ὥστε νὰ καταντήση ὁ ἀχώριστος σύντροφος κάθε συνειδητοῦ δασκάλου.

Παράλληλα τώρα μὲ τὴ βελτίωση σὲ ποσό, ἡ Διοίκηση φρόντισε καὶ γιὰ τὴ βελτίωσή του σὲ ποιό.

Στὰ συνήθη περιεχόμενά του, ἀρθογραφία Διοικήσεως, συνεργασία συναδέλφων, εἰδησεογραφία, Δημοσιοϋπαλληλική, ἐκπαιδευτική, σχολικὴ καὶ Σιλλογικὴ κίνηση, προστεθήκανε τὸ τακτικὸ ἑβδομαδιαῖο ἄρθρο καὶ χρονογράφημα, ἡ εἰδικὴ στήλη χρήσιμες πληροφορίες καὶ ὀρθογραφία σὲ παιδαγωγικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ ζητήματα ξένων παιδαγωγῶν.

Διαλέξεις

Τὸ σύστημα τοῦ διαφωτισμοῦ τῆς κοινωνίας μὲ διαλέξεις καὶ συγκεντρώσεις καθιερώθηκε ἀπὸ τὴν προκάτοχο Διοίκηση μὲ τὴν πρώτη διάλεξή της τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ. Σὰν συνέχεια, πολὺ καθυστερημένη ὅμως—πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμε—ἔρχεται ἡ διάλεξη ποὺ ὠργάνωσε ἡ Διοίκηση στὸ ἐθνικὸ θέατρο μὲ θέμα «Ἡ Λαϊκὴ Παιδεία» καὶ ὁμιλητὴ τὸν Τμηματάρχη τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως κ Ι. Κωνσταντα ράκι. Ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς διάλεξης αὐτῆς ἀπὸ κάθε ἄποψη ἔκαμε τὴ Διοίκηση νὰ ἀναγράψη στὸ νέο Προϋπολογισμὸ εἰδικὸ κονδύλι γιὰ τὴ νέα χρονιὰ καὶ νὰ ζητήση τὴν ἔγκρισή του ἀπὸ τὴ Συνέλευση. Γιὰ νὰ μπορέση ὅμως ἡ νέα Διοίκηση νὰ πυκνώση τὶς διαφωτιστικὲς αὐτὲς διαλέξεις μεταφέροντάς τις καὶ σ' ἄλλες πόλεις ἀνάγκη νὰ βοηθήσουν οἱ Σύλλογοι παρέχοντας ἔγκαιρα τὰ ὑλικὰ μέσα γιὰ τὴν ἐπιτυχία τους. Αὐτὸ τὸ λέμε γιατὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ Σύλλογοι ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ γίνεται ἡ Γεν Συνέλευση ὡς τὸν Ν)βριο ἢ Δ)βριο δὲν ἐμβάζουν καμμιὰ συνδρομὴ στὴν Ὁμοσπονδία. Τοὺς ἑπτὰ αὐτοὺς μῆνες ἡ Ὁμοσπονδία κινεῖται μὲ τὰ ὑπάρχοντα ἀποθέματα καὶ μὲ τὶς συνδρομὲς τοῦ «Δ. Βήματος» ποὺ εἰσπράττει τοὺς μῆνες αὐτούς. Ἡ ζωή της καὶ ἡ κίνησή της ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ποσότητα τῶν ἀποθεμάτων της. Ἂν τὰ ἀποθέματα εἶναι λίγα ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἐξαντληθοῦν γρήγορα καὶ νὰ νεκρωθῆ κάθε Ὁμοσπονδιακὴ κίνηση. Τὸν κίνδυνο αὐτὸ ἀντικρύσαμε πέρυσι τὸν Ν βριο καὶ μὲ ἄκρως ἐπείγουσα ἐγκύκλιό μας ζητήσαμε τὴν ἀρωγὴ τῶν Συλλόγων. Δυστυχῶς οἱ περισσότεροι ἐκώφευσαν κι' ἂν δὲν εἴχαμε γενναῖα ἐμβάσματα συνδρομῶν τοῦ «Διδ. Βήματος» δὲν θἄχαμε νὰ πληρώσωμε οὔτε τοὺς μισθοὺς τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέα. Τὸ σύστημα αὐτό τῆς καταβολῆς τῶν συνδρομῶν ἀπὸ μέρος τῶν Συλλόγων μόνο τὶς παραμονὲς τῆς Γεν. Συνελεύσεως πρέπει νὰ λείψη ἂν δὲν θέλομε νὰ κλείσωμε τελείως τὰ γραφεῖα τῆς Ὁμοσπονδίας καμμιὰ μέρα. Οἱ σύλλογοι πρέπει νὰ στέλνουν τὰ ἐμβάσματά τους κατὰ μῆνα ὅσο

λίγα κι' ἂν εἶναι ἔστω καὶ 300—500 δραχμές. Ἔτσι θἄχῃ πάντοτε τὸ ταμεῖο τῆς Ὁμοσπονδίας 20-30 χιλ. δραχμὲς κάθε μῆνα εἰσπράξεις γιὰ ν' ἀντεπεξέρχεται σ' ἐπείγουσες ἀνάγκες της. Ὀφείλουν νὰ ἐνοήσουν οἱ Σύλλογοι στὴν πλειονότητά τους πὼς δὲν ἔχουν ἀποκλειστικὸ προορισμό τους μόνο τὸν ἔλεγχο τῆς Διοικήσεως.

Δ' ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Ζητήματα κλαδικὰ ποὺ διαχειρίστηκεν Διοίκηση εἶναι τὰ ἑξῆς:

Σχέσεις Ὁμοσπονδίας καὶ Ὑπουργοῦ

Τὸ ζήτημα τῶν σχέσεων ὁμοσπονδίας καὶ Ὑπουργοῦ ἦταν τὸ πρῶτο καὶ τὸ σπουδαιότερο ποὺ διαχειρίστηκε ἡ Διοίκηση μόλις ἀνέλαβε. Ὅπως μιλήσαμε καὶ στὸ γενικὸ μέρος τῆς ἐκθέσεώς μας ὁ τότε Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Νικολούδης ἀποβλέποντας στὸ νὰ δηλητηριάση τὴν κοινὴ καὶ ἐπίσημη γνώμη μὲ τὶς διαβολές του καὶ τῶν ἀνθρώπων του καὶ νὰ παρουσιάση τὴν ὁμοσπονδία μὲ κοινωνικὲς κατευθύνσεις ἔξω τῶν κοινωνικῶν πλαισίων τοῦ Κράτους γιὰ νὰ μπορῇ ἀδιαμαρτύρητα κατόπιν νὰ χτυπᾶ τὴν ὀργάνωση, ἀποβλέποντας ἀκόμη στὴν ἠθικὴ ἐνίσχυση τῆς Νέας Δ. Ὁμοσπονδίας ἄρχισε ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα ποὺ παρουσιάστηκε σ' αὐτὸν ἡ νέα Διοίκηση τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματός του. Τὴν ἐπαύριο ἐδημοσιεύοντο σ' ὅλον τὸν καθημερινὸν τύπο τῶν Ἀθηνῶν ἀνακοινωθέντα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας στὰ ὁποῖα κατηγορηματικὰ ἐδήλωνε ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας πὼς καμμιὰ ἐπαφὴ δὲν μπορεῖ νὰ ὑφίσταται μεταξὺ τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ ἀπ' ἀφορμὴ τὶς κοινωνικὲς κατευθύνσεις τῆς τελευταίας. Ἡ Διοίκηση διαβλέποντας πόσο ἐπιζήμιο γιὰ τὴν Ὀργάνωση θὰ ἦταν νὰ πιστευθῇ τέτοιο πρᾶγμα καὶ ἀκόμη πόσο συντελεστικὸ γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς ἀντίθετης ὀργάνωσης ἡ ὁποία εἶχε πιὰ παρουσιατῇ δρῶσα καὶ κινουμένη στὸν ἐκπαιδευτικὸ ὁρίζοντα, δημοσίευε τὴν ἄλλη μέρα ἀνακοινωθὲν(βλ. Δ.Β. φύλ. 174)σ' ἀπάντηση τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Τὸ ἀνακοινωθὲν αὐτὸ καμμιὰ ντόπια ἐφημερίδα δὲν δέχτηκε νὰ δημοσιεύση δωρεὰν τότε ἐνῷ σήμερα μᾶ παρακαλοῦν νὰ δίνωμε ἀνακοινωθέντα. Τὸ ἀναφέρομε αὐτὸ γιὰ νὰ φανῇ πὼς τὸ ἀξίωμα «Συκοφάντει, Συκοφάντει, κἄτι θὰ μείνη στὸ τέλος», εἶχε πιάσει τόπο γιὰ τὴν ὀργάνωσή μας Στὸ ἀνακοινωθὲν μας αὐτὸ ἀπαντᾶ καὶ πάλιν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ὑπὸ τύπο δηλώσεων του στὸ παρουσιασθὲν Συμβούλιο τῆς Νέας Διδ. Ὁμοσπονδίας. Στὶς νέες του δηλώσεις τὸ ἀξιοπαρατήρητο εἶναι τοῦτο· πῶς μᾶς κατηγορεῖ αὐτὴ τὴ φορὰ ἐπειδὴ δὲν ἔχομε κοινωνικὴ γραμμὴ· ἐνῶ στὶς πρῶτες του δηλώσεις μᾶς κατηγοροῦσε γιὰ τὸ ἀντίθετο πὼς εἴχαμε κοινωνικὲς κατευθύνσεις καὶ ἀκόμη μᾶς παρουσιάζει τὶς σκέψεις του νὰ ἐξαρτήση τὶς ἐκπαιδευτικὲς ὀργανώσεις ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας παρὰ τὸν Νόμον, περὶ Σωματείων

ΠΙΝΑΚΑΣ Β'

Συγκριτικὸς τῶν εἰσπράξεων τοῦ «Διδ. Βήματος» τὶς τρεῖς τελευταίες Ὁμοσπονδιακὲς χρονιές.

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΧΡΟΝΙΑ	ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	ΑΥΞΗΣΗ
1926—1927	165.000	
1927—1928	182.278.40	17.278.40
1928—1929	313.623.50	131.345.10

γιὰ νὰ τὶς καταντήση κλωτσοσκούφι του. Στὶς νέες του δηλώσεις ἡ Διοίκηση ἀπάντησε μὲ τὸ παρακάτω καὶ τελευταῖον της ἀνακοινωθὲν νομίζοντας πὼς δὲν τῆς ἐπετρέπετο νὰ ἐξακολουθήση ἕνα ἄχαρι ἀγῶνα μὲ κακῆς πίστεως Ὑπουργὸ διαρκῶς συκοφαντοῦντα.

ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας συνεχίζων τὴν γνωστὴν τακτικήν του κατὰ τοῦ ὀργανωμένου διδασκαλικοῦ κλάδου ἐπωφελεῖται τῆς ἐμφανίσεως μᾶς δῆθεν νέας Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τῶν καθ' ὑπαγόρευσιν ἀντιλήψεών της εἰς τὸν τύπον, διὰ νὰ ἐπαναλάβῃ κατηγορίας κατ' ἀπανάληψιν ἀνασκευασθείσας.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας μὴ συγχωρῶν εἰς τὴν Διδασκαλικὴν Ὁμοσπονδίαν ὅτι δὲν ἀνέχεται ἀλλὰ καὶ ἀντιτάσσεται κατὰ τῶν προσωπικῶν του σχεδίων, προσπαθεῖ ἀκόμη μίαν φορὰν νὰ παρασταθῇ ὅτι ὁ ὠργανωμένος κλάδος μας εὑρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸ Κράτος, ἐξηγῶν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν ἄρνησιν τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰ σχέδιά του.

Ἡ δυσμένεια τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, χρονολογεῖται ἀφ' ἧς ἡ ὀργάνωσίς μας ἀντετάχθη μετὰ σθένους κατὰ τῆς πολιτικῆς του μὲ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ποὺ εἶχε νὰ τὸ πράξῃ, ἐφ' ὅσον ἐπίστευεν ὅτι ἡ πολιτεία του ἦτο ἀλεθρία διὰ τὴν ἐθνικὴν μας ἐκπαίδευσιν. Ἐδικαιώθη δὲ ἡ στάσις αὐτὴ τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐψηφίσθησαν τὰ πρῶτα ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου, διὰ τῆς ὁποίας τοῦτο ἀπέρριψεν ὡς ἐπιζήμιον διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐκπαίδευσιν τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Δὲν εἶναι ἑπομένως «ἡ δῆθεν ἀντίθεσις τοῦ προγράμματός μας πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους», ἐκεῖνο ποὺ δικαιολογεῖ τὴν στάσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἀλλ' ἡ σκέψις του, ὅτι αἱ ὀργανώσεις μας ἀποτελοῦν τὸ ἐμπόδιον διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν προσωπικῶν ἀτιλήψεων, χάριν τῶν ὁποίων καὶ ἐγένοντο ὅλαι αἱ κατὰ τὸ τελευταῖον διάστημα ἐπεμβάσεις, διώξεις καὶ κατηγορίαι, κατὰ τοῦ ὠργανωμένου διδασκαλικοῦ κόσμου.

Ἀλλὰ ἐὰν τοῦτο εἶναι τὸ συμφέρον τοῦ κ. Νικολούδη, βεβαιως δὲν εἶναι οὔτε τῆς ἐθνικῆς παιδείας τὸ συμφέρον, οὔτε τοῦ πολυαριθμοτάτου ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου, ὁ ὁποῖος πιστεύει ὅτι ἡ ἔγκυρος γνώμη του ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ ἄξιοι νὰ σέβωνται τὰς ἐλευθερίας τὰς ὁποίας τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα τοῦ ἐγγυᾶται.

Ἐν ὀνόματι τῆς ἀντιλήψεως ταύτης, διερμηνεύοντες τὸ γνήσιον αἴσθημα τῶν Ἑλλήνων δημοδιδασκάλων, θεωροῦμεν καθῆκον μας νὰ διαμαρτυρηθῶμεν οὐχὶ μόνον κατὰ τῶν ἐκτοξευομένων ὕβρεων εἰς βάρος τῆς ὀργανώσεώς μας, ἡ ὁποία οὐδέποτε ἐξέκλινε τοῦ ἐθνικοῦ της προορισμοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀπόπειραν τῆς ὑποδουλώσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου διὰ τοῦ ἐξαγγελομένου νομοσχεδίου περὶ ἐξαρτήσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν σωματείων τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας.

Ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία σταθερὰ μένη ἐναντίον τῆς τακτικῆς ταύτης ἡ ὁποία μεταβάλλει τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας εἰς πηγὴν πάσης κατηγορίας κατὰ τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, δηλοῖ ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα της μὲ τὸ αὐτὸ σθένος ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἐθνικῆς παιδείας, πιστεύουσα ὅτι οὕτω προσφέρει πραγματικὴν ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Κράτος καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἐκπαίδευσιν.

Ὁ Πρόεδρος — *Ὁ Γ. Γραμματεύς*
Στ. Ἀλοΐζος — *Γ. Ντεγιάννης*

Βρεθήκαμε ἔτσι σὲ μιὰ ἔκρυθμη κατάσταση χωρὶς καμμιὰ ἐπαφὴ μὲ τὸν Ὑπουργὸ τῆς Παιδείας Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶχε σοβαρὰ σημασία ἐφ' ὅσον ἐξακολούθησε ἡ ἐπαφή μας μὲ τὶς ὑπηρεσίες τοῦ Ὑπουργείου καὶ μὲ τὴν Κυβέρνηση. Ἐδῶ πρέπει νὰ σημειώσουμε πῶς ἡ ἐπαφή μας μὲ τὴν Κυβέρνηση ἐν ἔπαυσε ποτέ. Τὴν ἐπαφὴ αὐτὴ τὴν ἐπιδιώξαμε γιὰ τρεῖς λόγους, κυρίως. α') Γιὰ νὰ ἔχωμε ἐλευθερία κινήσεως καὶ δράσεως στὴν παρακολούθηση καὶ προαγωγὴ τῶν ζητημάτων μας. β') Γιὰ τὴν ἐντύπωση ποὺ ἐγεννᾶτο μὲ τὴν ἐπαφὴ αὐτὴ στὴν κοινὴ καὶ ἐκπαιδευτικὴ γνώμη καὶ γ') γιὰ νὰ δοθῇ ἕνα διδακτικὸ μάθημα ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως στὸν Ὑπουργὸ ποὺ ἔθεσε τὸν ἑαυτό του ὑπεράνω ὅλων. Ἴσως ρωτήση κανένας. Δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ θέση τὰ πράγματα στὴ θέση τους ἡ Κυβέρνηση ἐφ' ὅσον στὴν πλειοψηφία της τοὐλάχιστο δὲν υἱοθετοῦσε καὶ δὲν πίστευε στὶς κατηγόριες τοῦ κ. Νικολούδη; Ἡ ἀπάντηση εἶναι εὔκολη ἀνὰ λάβαμε ὑπ' ὄψει μας πὼς τότε ἦταν Οἰκουμενικὴ τὰ πράγματα καὶ ἡ ταξύ της συνοχὴ ἦταν ἀρκετὴ καὶ κοφιλία καὶ πὼς μέσα φανερὴ ἀντίδραση τῆς Κυβερνήσεως στὸ πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας θἄχε ὡς ἀποτέλεσμα μιὰ Κυβερνητικὴ κρίση ποὺ δὲ συνέφερε τότε ἐθνικῶς.

Ἡ ἐπαφή μας αὐτὴ μὲ τὴν Κυβέρνηση ἔσωσε τὴν Ὀργάνωση γιατὶ τίποτε ἀπὸ τὰ σχέδιά του, ὅπως ἦταν ἡ ὑπαγωγὴ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν ὀργανώσεων στὸ Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας, δὲν κατώρθωσε νὰ περάση ἀπὸ τὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιο ὁ κ. Νικολούδης.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ μᾶς βρῆκε ἡ Κυβερνητικὴ ἀλλαγὴ τοῦ Ἰουλίου ποὺ ἔδωκε τέλος στὴν κατάσταση αὐτή.

Οἱ ἄδειες τοῦ Νόμου 3215

Ἡ καταστρατήγηση τοῦ Νόμου 3215 ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸ τῆς Παιδείας κ. Νικολούδη καὶ ἡ μὴ χορήγηση τῆς προβλεπόμενης ἐκπαιδευτικῆς ἄδειας στὸν Πρόεδρο καὶ Γενικὸ Γραμματέα τῆς Ὀργάνωσης παρουσιάστηκε στὴν προκάτοχο Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἔγινε ἀντικείμενο συζητήσεως στὴν περασμένη ΙΑ'. Γεν. Συνέλευση. Καὶ μολονότι ἡ καταστρατήγηση αὐτὴ τοῦ Νόμου ἀπὸ μέρος οἱουδήποτε Ὑπουργοῦ εἶναι ἐπιζήμια στὴν ὀργάνωσή μας ὡστόσο ἡ ΙΑ'. Γεν. Συνέλευση μπροστὰ στὸ «δύναται» τοῦ νόμου 3215 καὶ μπροστὰ στὶς δηλώσεις συναδέλφων ποὺ χάριν τῆς ὀργανώσεως δέχονταν νὰ τὴν ὑπηρετήσουν χωρὶς ἐκπαιδευτικὴ ἄδεια ἔστω καὶ ἀπολυόμενοι τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, δὲν πῆρε καμμιὰ ἀπόφαση.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ καὶ γιὰ τὸν ἄλλο ὅτι εἶχε ἀνακινηθῆ τὸ ζήτημα πέρυσι ἡ Διοίκηση θεώρησε σκόπιμο ἀφοῦ καὶ ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Γεν. Γραμματέας βρέθηκαν πρόθυμοι νὰ ἀπολυθοῦν ἀλλὰ νὰ μὴ ἐγκαταλείψουν τὴν ὀργάνωση, νὰ μὴ φέρουν τὸ ζήτημα μπροστὰ στὸν Κλάδο ἀφοῦ ἄλλωστε τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἐκ τῶν προτέρων γνωστό. Ὁ κ. Νικολούδης ὀχυρούμενος πίσω στὸ «δύναται» τοῦ Νόμου καὶ στὴ σύνθεση τῆς Οἰκ. Κυβέρνησης κι' ἀποβλέποντας στὴν ἐξασθένηση τῆς ὀργάνωσής μας γιὰ κανένα λόγο δὲν θὰ ὑποχωροῦσε. Ἦταν ἔτσι συνεπὴς στὸ πρόγραμμά του, καὶ νόμιζε πὼς οἱ ἡγέτες τῆς ὀργανώσεω, θἄτρεχαν νὰ σώσουν τὸ τομάρι τους ἀφίνοντας ἔκθετη τὴν ὀργάνωση.

Μὰ καὶ γιὰ λόγους ὀργανωτικῆς τακτικῆς ἡ Διοίκηση δὲ μποροῦσε νὰ φέρη τὸ ζήτημα μπροστὰ στὸν Κλάδο. Ἡ Διοίκηση εἶχε τὴ γνώμη πὼς ἡ χρησιμοποίηση ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ Κλάδου πρέπει νὰ γίνεται μὲ μεγάλη φειδὼ καὶ προσοχή. Γενικὴ κινητοποίηση τῶν δυνάμεών μας ἐπιβάλλεται σ' ὡρισμένα ζωτικὰ ζητήματα κι' ὅταν ὑπάρχει ἔστω καὶ μικρὰ ἡ ἐλπίδα πὼς ἡ γενικὴ αὐτὴ κινητοποίηση τῶν δυνάμεων δὲν θὰ πέση χαμένη. Συχνὴ κινητοποίηση τῶν δυνάμεών μας χωρὶς ἀποτέλεσμα τοὐλάχιστο τὴν προσβολὴ τοῦ ζητήματος γιὰ τὸ ὁποῖον γίνεται, γεννᾶ τὴν ἀπογοήτευση, τὸν κάματο καὶ τὴν ἀποθάρρυνση στὴ μάζα. Κι' ἡ ἀποθάρρυνση τῆς ὀργανωμένης μάζας εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τοῦ τέλους μιᾶς ὀργάνωσης.

ΠΙΝΑΚΑΣ Γ'.

Δυναμικότητα Συλλόγων σὲ συνδρομὲς στὸ «Διδ. Βῆμα».

Βαθμὸς Δυναμικότητας	Σύλλογοι	Συνδρομητὲς 1928—1929
1.	Ἰωαννίνων	169
2.	Εὐρυτανίας	134
3.	Καβάλλας	131
4.	Λέσβου	119
5.	Μεσσηνίας	118
6.	Μαγνησίας	115
7.	Χανίων	111
8.	Τρικκάλων	10
9.	Ξάνθης	97
10.	Ἡρακλείου	93
11.	Φθιώτιδος	92
12.	Κορινθίας	89
14.	Καρδίτσης	88
14.	Λατρίνης	87
15.	Λακεδαίμονος	84
16.	Χαλκίδος	75
17.	Διδηρικάστρου	74
18.	Θεσαλονίκης	72
19.	(Ἔδεσσης	68
	)Γρεβενῶν	68
20.	Κεφαλληνίας	67
21.	Δράμας	63
22.	Κοζάνης	61
23.	Κερκύρας	57
24.	(Λευκάδος	56
	(Χαλκιδικῆς	56
25.	(Σερρῶν	55
	)Κερκύρας	55
26.	(Θήρας Μήλου	54
	)Ὀλυμπίας	54
	(Πογωνίου	54
27.	(Ἀθηνῶν Α'	53
	(Γύρτυνος	53
	(Ἀθηνῶν Β'	53
28.	Βεροίας	52
29.	Σάμου	51
30.	(Μεραμβέλλου	49
	(Γιαννιστῶν	49
31.	Ἀργολίδος	48
32.	Πρεβέζης	47
33.	(Ζαγορίου	44
	(Καρυστίας	44
	(Κονίτσης	44
	Σητείας	41
	(Φλωρίνης	41
	(Πατρῶν	44
34.	Θηβῶν	42
35.	(Ἐλυσσῶνος	41
	)	
	(Πειραιῶς Ἀρρ.	41
36.	Σιατίσης	40
37.	(Κιλκὶς	39
	(Λαρίσσης	39
38.	(Μεγαλοπόλεως	38
	(Χίου	38
39.	Γουμενίτσης	37
40.	(Ἄρτης	36
	(Ναυπακτίας	36
	Διδυμοτείχου	33
41.	Κομοτινῆς	32
42.	(Μεσολογγίου	31
43.	Μαντινείας	31
	(Ἀγρινίου	30
54.	(Ἰκαρίας	30
	(Μεγάρων	28
45.	(Αἰγιαλείας	28
	(Ἀλεξανδρουπόλεως	26
46.	Τριφυλίας	26
	(Δωρίδος	26
	(Ἄνδρου	24
	(Γορτυνίας	24
47.	(Πειραιῶς Θηλέων	23
	(Σουφλίου	23
48.	(Ὀρεστιάδος	21
	(Σφακίων	21
49.	(Ἀνασελίτσης	19
	(Ζακύνθου	18
50.	(Κυθήρων	18
51.	(Λήμνου	18
	(Μεσογείων	18
	(Παρνασσίδος	17
	(Λακωνικῆς	17
52.	(Ρεθύμνης	15
	Λαγκαδᾶ	14
53.	Ἠλείας	12
54.	Καλαβρύτων	11
55.	Παραμυθιᾶς	10
56.	Τήνου	4
58.	Λεβαδείας	3
59.	Φιλιατῶν	
	Σύνολον	5 419

Ἡ Διαβάθμιση

Τὸ ζήτημα τῆς διαβαθμίσεώς μας, ἢ καλύτερα τῆς κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ γνωστοῦ Ν. Διατάγματος παρουσιάζεται δυὸ φορὲς στὴν περασμένη χρονιά. Μιὰ ἐπὶ Νικολούδη καὶ μιὰ ἐπὶ Γόντικα. Καὶ τὰ δυὸ σχέδια Νόμου σᾶς εἶναι γνωστά. Στὸ πρῶτο τοῦ κ. Νικολούδη καμμιὰ ἄποψη τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας δὲν ἔγινε δεκτή τοὐναντίον εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ προσωπικὲς διατάξεις. Στὸ δεύτερο τοῦ κ. Γόντικα μερικὲς ἀπόψεις τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας νιοθετοῦνται· τὶς παρουσιάζομε· α'.) Καταργεῖται ἡ ὀργανικότητα τοῦ βαθμοῦ τοῦ Εἰσηγητοῦ· β'.) Οἱ Γ'. τάξεως δημ)λοι κερδίζουν ἕνα βαθμό· γ'.)Κανονίζεται στασιμότητα ἑνὸς ἔτους. δ'.) Ἐξασφαλίζεται καὶ σ'ἄλλες κατηγορίες. Γ)θμίων ἡ μετεκπαίδευση καὶ αὐξάνεται τὸ ὅριο στὸ 45ον ἔτος. ε'.) Οἱ ἐξελθόντες τὸ 1914 τῶν διδασκαλείων ἐξομοιώνονται μὲ τοὺς ἐξελθόντας μετὰ τὸ 1914. ς'.) Κανονίζεται ἡ προαγωγὴ ἀπὸ βαθμὸ σὲ βαθμὸ γιὰ τοὺς νεοδιοριζομένους ἀπὸ τὴ συνολικὴ ὑπηρεσία ζ'.) Κανονίζεται νέος τρόπος προαγωγῆς στὴν ς'. κατηγορία κατ' ἀρχαιότητα καὶ κατ' ἐκλογὴν η'.) Κανονίζεται τὸ ζήτημα τῆς διευθύνσεως τῶν σχολείων. Ἀπ' αὐτὲς οἱ ἐξ συμπεριλαμβάνονται στὶς ἀποφάσεις τῆς ΙΑ'. Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Ὁμοσπονδίας. Οἱ δυὸ δηλαδὴ ἡ προαγωγὴ ἀπὸ βαθμὸ σὲ βαθμὸ ὕστερα ἀπὸ συνολικὴ ὑπηρεσία καὶ ὁ τρόπος προαγωγῆς στὸν βαθμὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ ἦταν ἀπόψεις τῆς Διοικήσεως. Ἡ Διοίκηση γιὰ νὰ ζητήση τὴν πρώτη τροποποίηση χωρὶς νὰ συμπεριλαμβάνεται στὶς ἀποφάσεις τῆς ΙΑ'. Γενικῆς Συνελεύσεως στηρίχτηκε σὲ τοῦτο. Τὸ ἰσχύον διάταγμα τῆς διαβαθμίσεως ἀπαιτεῖ ὁρισμένη παραμονὴ τοῦ δασκάλου σ' ἕνα βαθμὸ γιὰ νὰ πάρη ἀνώτερο. Ἔτσι ἀπαιτεῖ διετία στὸν βαθμὸ ἀκολούθου γιὰ νὰ πάρη τὸν βαθμὸ Γραμματέα Β'. καὶ 7ετία στὸν βαθμὸ γραμματέα Β'. γιὰ νὰ πάρη τὸν βαθμὸ Γραμματέα Α'. Γιὰ νὰ γίνη δηλαδὴ ἕνας δάσκαλος νεοδιορισθεὶς γραμματέας Α'. πρέπει νὰ κάμη μιὰ 5ετία ἀκόλουθος καὶ μιὰ 7ετία Γραμματέας Β'. τὸ ὅλο 12 χρόνια ὑπηρεσία. Αὐτὸ ὅμως εἶναι φαινομενικό γιατὶ στὴν πραγματικότητα μὲ τὴ νέα ἐφεύρεση τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν προαγωγῶν. ἡ 12ετία μπορεῖ πολὺ καλὰ νὰ γίνη καὶ 14ετία καὶ παραπάνω ἀκόμη. Ἕνα παράδειγμα μᾶς δείχνει τὸ πρᾶγμα. Ἕνας δάσκαλος συνεπλήρωσε πέρυσι τὴν 5ετία του ὡς ἀκόλουθος καὶ προήχθη σὲ γραμματέα Β' τὸν βρῆκε ὅμως ἡ ἀπαγόρευση τῶν προαγωγῶν καὶ γίνεται μόνο σήμερα. Σήμερα ὅμως ποὺ προήγεται δὲν ἔχει 5ετῆ ὑπηρεσία ἀλλὰ ἑξαετῆ καὶ μιὰ 7ετῆ ποὺ πρέπει κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς διαβαθμίσεως νὰ καθίση στὸν βαθμὸ γραμματέα Β' γίνονται σωστὰ 13 χρόνια γιὰ νὰ πάρη τὸν βαθμὸ τοῦ γραμματέα Α'. Γιὰ τὴ [illegible] ἀδικίας αὐτῆς ἡ Διοίκηση [illegible] καὶ πέτυχε τὴ [illegible] προαγωγῆς ἀπὸ βαθμὸ [illegible] συνολικὴ ὑπη-

Γιὰ νὰ ζητήση ἡ Διοίκηση τὴ δ ύτερη τροποποίηση τῆς καθιερώσεως τρόπου προαγωγῆς σταθεροῦ στὸν βαθμὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ ἔλαβε ὑπ' ὄψη της τί ἐγίνετο ὡς σήμερα γιὰ τὴν κατάληψη τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ ποὺ μποροῦσαν ὅλοι οἱ προτεινόμενοι νὰ προάγωνται καὶ τί θὰ γινόταν αὔριο ποὺ θὰ λιγόστευαν οἱ θέσεις καὶ θὰ πλήθαιναν οἱ μνηστῆρες. Μὲ τὴν καθιέρωση τῶν πινίκων προαγωγῆς κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' ἀρχαιότητα μπαίνει μιὰ ἠθικὴ τάξη στὴν προαγωγὴ στὴν ς'. κατηγορία.

Κι' αὐτὲς μὲν εἶναι οἱ ἀπόψεις τοῦ Κλάδου ποὺ συμπεριελήφθησαν στὸ νέο διάταγμα τῆς Διαβαθμίσεως.

Ἔμειναν ὅμως καὶ ἀπόψεις τοῦ Κλάδου ζωτικὲς γιὰ ὡρισμένες τάξεις δασκάλων ποὺ δὲν ἱκανοποιήθηκαν καθόλου. Τέτοιες ἀπόψεις εἶναι α'.) ἡ προαγωγὴ στὴ ε'. κατηγορία τῶν Γ)θμίων πτυχ. δημ)λων καὶ τῶν Γυμνασιαστῶν μετὰ 15ετῆ ὑπηρεσία β'.) Ἡ προαγωγὴ στὴν Ε'. κατηγορία τῶν ἀποφοίτων τοῦ Διδασκαλείου Θεσ)νίκης καὶ Μοναστηρίου καὶ ὁριστικῶν τῆς Κρήτης γ'.) Ἡ αὔξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσηγητῶν. δ'.) Ἡ συντόμευση κατὰ 2 ἔτη τοῦ χρόνου προαγωγῆς τῶν γεωργικῶς μετεκπαιδευθέντων δημ)λων Γιὰ τὴν ἐπιτυχία κι' αὐτῶν τῶν ἀπόψεων ἡ Διοίκηση ἐξάντλησε κάθε μέσον σὲ κάθε ἀρμόδιο. Οἱ ἀπόψεις ὅμως αὐτὲς βρῆκαν τὰ περισσότερα ἐμπόδια ἐπειδὴ ἡ ἐφαρμογή των ἔχει σὰν ἐπακόλουθο τὴν ἐπιβάρυνση τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὡστόσο ἡ Διοίκηση κατώρθωσε νὰ λάβη κατηγορηματικὲς διαβεβαιώσεις ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸ τῆς Παιδείας πὼς ἀπὸ τὶς παραπάνω ἀπόψεις θὰ δεχθῆ τὴν α'. β'. καὶ τὴν γ'. ἂν τὶς προτείνη ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ πρᾶγμα κατορθωτό. Ἡ μόνη ἄποψη ποὺ δὲν δέχτηκε εἶναι ἡ δ'. ἡ συντόμευση δηλαδὴ κατὰ δύο χρόνια τοῦ χρόνου προαγωγῆς τῶν γεωργικῶς μετεκπαιδευθέντων. Ἔχει ὡς τόσο ἡ Διοίκηση τὴ βεβαιότητα πὼς καὶ ἡ ἄποψη αὐτὴ υἱοθετούμενη ἀπὸ τὴν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ συμπεριληφθῆ στὸ νέο Διάταγμα.

Ἕνα ἀκόμη μπορεῖ νὰ σᾶς διαβεβαιώση ἡ Διοίκηση πὼς χάρις σ' ἐνέργειές της στὸν κ. Ὑπουργὸ τῶν Οἰκονομικῶν τὸ Δ. τῆς Διαβαθμίσεως θὰ συζητηθῆ σύντομα στὴ νέα Σύνοδο τῆς Βουλῆς.

Ἡ αὔξηση τῶν ἀποδοχῶν

Ἀναφέραμε στὸ γενικὸ μέρος τῆς ἐκθέσεώς μας πὼς ἦταν ἀρχικὰ τὰ παυπαλληλικὰ ζητήματα καὶ πὼς μ' ἕνα ἀδέξιο καὶ σκόπιμο χειρισμό τους ἀπὸ μέρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Σ. Δ. Υ. Ε. καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν κλαδικῶν ὀργανώσεων κατάντησαν σὲ ζήτημα αὐξήσεως μισθοῦ ὅλων γενικῶς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τίποτε παριστάνω. Σᾶς εἶναι γνωστοὶ οἱ ἀγῶνες τῆς Διοικήσεως στὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ ἀπὸ σχετικὴ ἀρθογραφία μας στὸ Διδ. Βῆμα καὶ ἀπὸ ἐγκύκλιο διευθυντικὴ ποὺ στείλαμε σ' ὅλους τοὺς Συλλόγους ζητώντας τὴ γνώμη τους χωρὶς ὅμως — ἂς σημειωθῆ αὐτὸ—καὶ νὰ τὴ λάβωμε. Ὡστόσο σᾶς δίνομε λεπτομερέστερα στοιχεῖα γιὰ τὴν κρίση σας.

Ὅταν ἐτορπιλλίζετο ἡ ἀπόφαση τοῦ Β' Παυπαλληλικοῦ Συνεδρίου ἀπὸ τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴ τῆς Συνομοσπονδίας καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν κλαδικῶν ὀργανώσεων καὶ ἐζητεῖτο τὸ μοίρασμα τοῦ ποσοῦ τῶν 180 ἑκατομμυρίων σ' ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους χωρὶς νὰ προηγηθῆ ἡ διαβάθμιση τῶν διαβαθμίστων κλάδων καὶ ἡ ἐπέκταση τῶν 3)16, ἡ Διδ. Ὁμοσπονδία κατάθεσε ἐγγραφη διαμαρτυρία στὴ Συνομοσπονδία κ ἰ ἀπεχώρησε ἀπὸ τὴ σύσκεψη ἐπιφυλαχθεῖσα νὰ κανονίση τὴν περαιτέρω στάση της ὕστερα ἀπὸ συνεννοήσεις μὲ τοὺς Συλλόγους της. Ἡ διαμαρτυρία μας ἐκείνη ἔγινε ἀφορμὴ νὰ συνταχθῆ μετὰ τὴ ἀπ-χώρησή μας πρακτικὸ ἀπὸ κοινοῦ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνομοσπονδίας καὶ τῶν Ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων ποὺ ἀνάφερε πὼς πρῶτο μ ἐλλοντικὸ αἴτημα παυπαλληλικὸ θάταν ἡ ἐπέκταση των 3)16 τοῦ μισθοῦ. Ἡ ἠθικὴ αὐτὴ δέσμευση τῶν Ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων εἶχε τοῦτο τὸ καλὸ πὼς μεταγενέστερα τοὺς ἔφερε στὸ δίλημμα ἢ νὰ ὑποστηρίξουν ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἐπέκταση των 3)16 ἢ νὰ ξεσκεπαστοῦν ἀθετώντας τὶς ὑπογραφές τους.

Τὸ δίλημμα ἤρθε ὠμὸ μπροστά τους στὴ τελευταία ζύμωση γιὰ τὴ νέα αὔξηση τοῦ μισθοῦ.

Ἀντὶ νὰ τηρήσουν τὶς ὑπογραφές τους καὶ νὰ ζητήσουν πρωτίστως τὴν ἐπέκταση τῶν 3)16 πῆραν φύλλα καὶ φτερά. Οἱ οἰκονομικοὶ κάνουν ξεχωριστὸ ἀγῶνα γιὰ τὴ διαβάθμισή τους καὶ οἱ ταχυδρομικοὶ γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῶν αἰτημάτων τους Ἔτσι ἔχομε τώρα φανερὰ τὰ σημάδια τῆς ἀπιστίας τους γιὰ νὰ κανονίσωμε τὸ δρόμο μας. Ἀξιοσημείωτο στὴν περυσινὴ αὔξηση τῶν μισθῶν εἶναι τοῦτο πὼς δημοσιοϋπαλληλικὲς ὀργανώσεις προσπάθησαν ν' ἀποκλείσουν τελείως τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς Μέσης καὶ Δημοτικῆς ἀπὸ τὴν αὔξηση γιατὶ ἦσαν πολλοὶ καὶ θὰ ἔπαιρναν τὰ 3)4 τοῦ προορίζομένου γιὰ τὶς αὐξήσεις κονδυλιοῦ. Ἂν τὸ κατόρθωναν οἱ μισθοί τους θὰ ηὔξαναν ὄχι κατὰ 300 - 500 δραχμὲς ἀλλὰ κατὰ 1000—1500. Δεῖγμα κι' αὐτὸ συνδικαλιστικῆς συνειδήσεως! Ἡ Διοίκηση εὐτυχῶς ἔλαβε ἐγκαίρως γνώση τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν καὶ κατώρθωσε νὰ τὶς ἐξουδετερώση χάρις στὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἔδειξε—καὶ ὀφείλομε νὰ μὴ τὸ ἀποσιωπήσωμε—ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Οἱ προαγωγὲς

Τὸ ζήτημα τῶν προγωγῶν τοῦ Κλάδου γιὰ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος 1928-1929 τὸ κληρονόμησε λυμένο κατὰ τοῦ Κλάδου ἡ Διοίκηση. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ οἰκ. ἔτους 1928-1929 δὲν εἶχε ἀναγράψη οὔτε λεπτὸ γιὰ τὴν προαγωγὴ τῶν δασκάλων. Κάθε ἐνέργεια τῆς Διοικήσεως στὸ ζήτημα τῶν προαγωγῶν τοῦ κλάδου ἦταν καταδικασμένη σ' ἀποτυχία ἐφ' ὅσον ὁ καταπτοιημένος προϋπολογισμὸς εἶχε λύσει τὸ ζήτημα καὶ εἶχε διαγρά-

ψει τὶς πιστώσεις· γιὰ τὶς προαγωγὲς τῶν δασκάλων.

Τὸ ζήτημα τῶν προαγωγῶν τὸ παρουσίασε πολλὲς φορὲς μπρὸς στὴν κοινὴ καὶ ἐπίσημη γνώμη ἡ Διοίκηση γιὰ νὰ προετοιμάση τὴν Κυβέρνηση στὴν ἀναγραφὴ τῆς ἀπαιτουμένης πιστώσεως στὸ νέο προϋπολογισμὸ καὶ τὸ κατώρθωσε. Στὸ νέο προϋπολογισμὸ τοῦ οἰκ. ἔτους 1929 30 ἀναγράφηκε πίστωση 5.500.000 ἑκατομμυρίων γιὰ προαγωγὲς τῶν δασκάλων σὲ τρόπον ὥστε νὰ γίνουν ὅλες οἱ καθιστερούμενες προαγωγὲς τοῦ κλάδου ἀμέσως. Ἡ Διοίκηση ἔχει παραπάνω κατηγορηματικὲς διαβεβαιώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πὼς τὸν Σεπτέμβριον θὰ δώσῃ καὶ ἄλλο ποσὸ γιὰ νὰ γίνουν οἱ προαγωγὲς καὶ τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους.

Τὸ Ἰδιώνυμο

Σᾶς εἶναι γνωστὸ τὸ σχέδιο Νόμου «περὶ τῶν μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν» ποὺ ἔχει ἑτοιμάσει καὶ καταθέσει στὴ Βουλὴ ἡ Κυβέρνηση. Ἔγινε μὲ τὴ δικαιολογία πὼς τὸ Κράτος ἔχει δικαίωμα νὰ λαμβάνη μέτρα ἀμύνης ὅταν διατρέχη οἱονδήποτε κίνδυνο. Τὸ δικαίωμα αὐτὸ κανένας βέβαια δὲν ἀρνεῖται στὸ Κράτος. Ὡστόσο ἡ χρήση του δικαιολογεῖται μόνο μπροστὰ στὸν πραγματικὸ κίνδυνο κι' ὄχι τὸν φανταστικό. Ἂν, ὁ κομμουνισμὸς ὑπάρχη καὶ εἶναι κίνδυνος γιὰ τὸ Κράτος ἀποτρέπεται μὲ τὴν κείμενη νομοθεσία περὶ ἀσφαλείας του. Δὲν δικαιολογοῦνται λοιπὸν νέα μέτρα γιὰ τὸν φανταστικὸν αὐτὸν κίνδυνο ἐφόσον τὰ ὑπάρχοντα ἀπέτρεψαν ὡς σήμερα τὸν κίνδυνο αὐτό. Μὰ καὶ ἂν ἀκόμη παραδεχτοῦμε πὼς ὁ κίνδυνος μεγάλωσε—ὑπόθεση ποὺ δὲν δικαιολογεῖται ἀπὸ τὰ πράγματα—καὶ χρειάζονται ριζικώτερα μέτρα γιὰ τὴν καταπολέμησή του, πάλιν δὲν δικαιολογοῦνται τὰ ἀναχρονιστικά, ἀνελεύθερα καὶ ἀντισυνταγματικὰ μέτρα ποὺ θεσπίζονται μὲ τὸ νέο νομοσχέδιο.

Τὰ μέτρα αὐτὰ δὲν θεσπίζονται γιὰ νὰ κτυπηθῆ ὁ ἐμπράκτως ἐκδηλούμενος κομμουνισμός. Ἀλλὰ γιὰ νὰ κτυπηθῆ ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψης καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα. Αὐτὸ διαφαίνεται πολὺ καθαρὰ ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου γιὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ξεχωριστὰ γιὰ τοὺς Ἐκπαιδευτικούς. Γιὰ τοὺς τελευταίους ὄχι μόνο ἔμπρακτος ἐκδήλωση δὲν ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ χαρακτηριστοῦν κομμουνιστές, ἀλλ' οὔτε κἂν δικαστικὴ ἀπόφαση, ἀρκεῖ μιὰ ἁπλῆ ὑποψία καὶ μιὰ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γιὰ νὰ ὑποστῇ ὁ ἐκπαιδευτικὸς λειτουργὸς ὅλες τὶς συνέπειες τοῦ Νόμου. Νοιώθουμε ὅλοι ποὺ φθάνομε μὲ τὰ μέτρα αὐτά. Πρόχειρο παράδειγμα ἔχομε οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ τὴ καταδυκοφάντηση ποὺ πάθαμε τὸν τελευταῖο καιρό, γιατὶ θελήσαμε νὰ ἐλέγξωμε τὴ σφαλερὴ κατεύθυνση τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ νὰ ζητήσωμε τὴ μεταρρύθμισή της.

Δικαιολογημένη ὕστερ' ἀπ' αὐτὰ ἡ γενικὴ ἐξέγερση ὁλόκληρου τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου κατὰ τῶν μελετωμένων μέτρων. Ἡ Διδ. Ὁμοσπονδία καὶ μὲ ὑπομνήματά της στοὺς ἁρμοδίους καὶ μὲ ἀρθογραφία της κτύπησε τὸ ἀνελεύθερο καὶ ἀντισυνταγματικὸ αὐτὸ νομοσχέδιο. Ὡστόσο ὅλοι οἱ ἀγῶνες ὅλου τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου δὲν ἴσχυσαν νὰ μεταπείσουν τὴν Κυβέρνηση νὰ ἀποσύρη τὸ νομοσχέδιο.

Ἱδρύσεις καὶ Προαγωγὲς Σχολείων

Ζήτημα ζωτικὸ καὶ γιὰ τὴν Ἐκπαίδευση τοῦ Λαοῦ καὶ γιὰ τοὺς ἐργάτες τοῦ Λαϊκοῦ Σχολείου, ποὺ ἀπασχόλησε τὴ Διοίκηση τὴν περασμένη χρονιὰ ἦταν ἡ ἵδρυση σχολείων ποὺ καθιστεροῦσε ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἵδρυση τῶν σχολείων εἶχε τοῦτο τὸ διπλὸ καλό. Πρῶτα πρῶτα θεράπευε ἐπιτακτικὲς ἀνάγκες τοῦ Λαοῦ ποὺ μεναν τὰ παιδιά του ἀγράμματα καὶ δεύτερο ἔδινε δουλειὰ σένα μεγάλο ἀριθμὸ νέων δασκάλων μας ποὺ μεναν χωρὶς πόρο ζωῆς κι' ἔξω ἀπὸ τὴν ὀργάνωσή μας. Γιαὐτό, γιὰ τὴ σπουδαιότητα τοῦ ζητήματος ἡ Διοίκηση ἐκινητοποίησε δυὸ φορὲς ὅλες τὶς δυνάμεις τοῦ Κλάδου τὸν Νοέμβριο τοῦ 1928 καὶ τὸν Μάρτιο τοῦ 1929. Καὶ τὶς δυὸ φορὲς ἡ φωνὴ τοῦ Κλάδου βρῆκε ἀπήχηση στὴν ἐπίσημη γνώμη. Στὴν πρώτη κινητοποίηση ἡ ὀργάνωση κέρδισε τὴν ἵδρυση 360 σχολείων καὶ στὴ δεύτερη τὴν ἵδρυση 115 σχολείων καὶ τὴν προαγωγὴ 110.

Ἐπίσημες στατιστικὲς τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων μᾶς δείχνουν πὼς τὸ 1928-1929 μ'ὅλες τὶς ἀπαγορευτικὲς διαταγὲς τῆς Κυβερνήσεως γιὰ νέους διορισμοὺς, διωρίστηκαν 840 διδάσκαλοι.

Ἡ Αποκέντρωση

Παράλληλα μὲ τὶς οἰκονομικὲς ἐπιδιώξεις τοῦ Κλάδου ἡ Διοίκηση παρακολούθησε καὶ τὶς ἐκπαιδευτικὲς ἐπιδιώξεις μας.

Ἔτσι τὴν περασμένη ὁμοσπονδιακὴ χρονιά, ἡ ὀργάνωση ἔδρεψε τοὺς πρώτους καρποὺς τῶν μακρῶν γιὰ τὴν ἀποκέντρωση ἀγώνων της.

Τὸ νέον Ν. Διάταγμα τῆς ἀναπληρώσεως τῶν ἐν ἀδείᾳ κλπ. διατελούντων λειτουργῶν τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως, τὸ Ν. Διάταγμα περὶ ἀδειῶν καὶ μεταθέσεων εἶναι γενναῖα βήματα τοῦ Κλάδου πρὸς τὴν ἀποκέντρωσή του. Τὸ δικαίωμα τοῦ Ὑπουργείου γιὰ διορισμοὺς ποὺ δὲν εἶχε κανένα ἄλλο λόγο παρὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῆς κομματικῆς συναλλαγῆς, φεύγει τελείως ἀπὸ τὰ χέρια του καὶ πηγαίνει στὰ Ἐποπτικὰ Συμβούλια. Τὸ δικαίωμα τῆς χορηγήσεως κανονικῶν καὶ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν ἐπίσης. Ἡ συμπλήρωση τέλος τῶν κενουμένων θέσεων σ' ὡρισμένα μέρη μόνο μὲ μεταθέσεις εἶναι ἄποψη τοῦ ὀργανωμένου Κλάδου.

Μὲ τὰ μέτρα αὐτὰ καὶ ἡ ἀποκέντρωση γίνεται οὐσιαστικώτερη, πραγματικότερη καὶ ἡ ἐξυγίανση τῶν Ἐκπαιδευτικῶν μας πραγμάτων παίρνει τὸν καλύτερο δρόμο της. Ἡ ἀρχὴ ἔγινε.

Τὰ Ἐκπαιδευτικὰ Νομοσχέδια

Ἀπὸ τὸν περασμένο Ἰούλιο ποὺ πῆρε τὴν Κυβέρνηση στὰ χέρια του τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος περίμενε μὲ ἀνυπομονησία τὴ σειρὰ τῶν νομοθετικῶν μέτρων τῆς νέας Κυβερνήσεως ποὺ θὰ φέρναν τὴν ἐκπαιδευτικὴ ἀναγέννηση τῆς χώρας. Προεκλογικὲς δηλώσεις τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως στὴ Θεσσαλονίκη, ὑπομνήματα τοῦ ἰδίου στὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας γιὰ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, δηλώσεις του στὴ Δ. Ὁμοσπονδία, δηλώσεις ἐκτενεῖς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας στὸν καθημερινὸ τύπο προανήγγειλαν τὴν ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση· μέσα σένα μικρὸ διάστημα χρόνου ἀπαραίτητου γιὰ τὴ νομοπαρασκευαστικὴ ἐργασία.

Τὴ μικρὴ αὐτὴ πίστωση χρόνου ζήτησε ἀπὸ τὸν Ἐκπαιδευτικὸ κόσμο καὶ ὁ ἴδιος ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν παρουσίαση τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ὁμοσπονδίας. Ἡ πίστωση δόθηκε καὶ κατὰ τὸν Φεβρουάριο τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας ἔδινε τὰ πρῶτα ἐκπαιδευτικά του νομοσχέδια στὴν Διδ)λικὴ Ὁμοσπονδία γιὰ μελέτη καὶ κρίση. Ἡ Διοίκηση μόλις πῆρε τὴν πρώτη σειρὰ τῶν ἐκπαιδευτικῶν Νομοσχεδίων ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο μὲ ἐμπιστευτική της ἐγκύκλιο τὰ κυκλοφόρησε ἀνάμεσα στοὺς Συλλόγους γιὰ νὰ χει τὶς ἀπόψεις ὅλων στὴν κρίση της. Δυστυχῶς, ἂν κρίνωμε ἀπὸ τ' ἀποτελέσματα, δὲν ἔδειξαν κανένα ἀπολύτως ἐνδιαφέρον καὶ καμμιὰ προθυμία στὴ γρήγορη, ὅπως ζητούσαμε, ὑποβολὴ τῶν ἀπόψεών τους. Στὸ ἀναμεταξὺ τὸ Διοικ. Συμβούλιο τῆς Ὁμοσπονδίας ἀπασχολήθηκε μὲ τὶς γενικὲς γραμμὲς τῶν Νομοσχεδίων χωρὶς νὰ κατέλθη καὶ στὶς λεπτομέρειές των, ποὺ ἀπαιτοῦσαν μελέτη καὶ χρόνο πολὺ λόγῳ τῆς σπουδαιότητος καὶ τῆς πληθώρας των. Οἱ λεπτομέρειες ἀποφασίστηκε νὰ συζητηθοῦν παραύστερα ἀφοῦ πρῶτα ἔγινε ὁ σχετικὸς καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας στὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου.

Ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία συνεπὴς στὸ πρόγραμμά της δὲν μποροῦσε νὰ μὴ κτυπήση στὴ βάση τους τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια ποὺ παρουσίασε ἡ Κυβέρνηση. Δὲν ἀρνεῖται βέβαια πὼς τὰ νομοθετήματα αὐτὰ σημειώνουν ἕνα ἐκπαιδευτικὸ βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός, ὡστόσο ὅμως ἤθελε τὴν Ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση πραγματικώτερη, οὐσιαστικώτερη. Ἂν ρίψωμε μιὰ ματιὰ στὴ σειρὰ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων τῆς Κυβερνήσεως θὰ δοῦμε πὼς ὁ κλασσικισμὸς ποὺ τόσο κτυπήθηκε τελευταῖα ἀπ' ὅλο γενικῶς τὸν ἐκπαιδευτικὸ κόσμο βρίσκει τὸν καλύτερο προστάτη καὶ ὑποστηρικτὴ στὰ νέα νομοσχέδια. Τὸ πρόγραμμα τῶν Γυμνασίων τὸ ἴδιο, ὁ ἀριθμὸς τῶν Γυμνασίων ὁ ἴδιος, μὲ τὴ διάταξη μάλιστα κατὰ τὴν ὁποία τὰ ἡμιγυμνάσια ποὺ λειτουργήσαν πέρυσι μὲ τέσσερις τάξεις γίνονται πλήρη, ὁ ἀριθμός των αὐξάνει ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῇ. Τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα ἢ θὰ παραμείνουν ὅπως ἔχουν μὴ ἐκδιδομένου ποτὲ τοῦ Π. Διατάγματος τῆς μετατροπῆς των ἢ μετατρέπονται σὲ διτάξια ἡμιγυμνάσια. Εὐνόητο ποὺ φέρνουν τὰ μέτρα αὐτά. Σιγά, σιγὰ ὕστερα ἀπὸ πιέσεις πολιτικὲς τὰ ἡμιγυμνάσια αὐτὰ θὰ ἐξελιχθοῦν σὲ πλήρη γυμνάσια μὲ τὰ ἐπικρατήσαν καὶ στὸ παρελθὸν σύστημα τῆς προσθήκης κάθε χρόνο καὶ νέας τάξεως. Ἔτσι ὁ κλασικισμὸς θερμαίνει στὸν τόπο μας πρὸς δόξαν κρὶ τιμὴν τῶν δῆθεν μεταρρυθμιστῶν μας.

Γιὰ τὴν πρακτικοποίηση τῆς Ἐκπαιδεύσεως βλέπομε ἄφθονα μέτρα στὰ νέα ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια. Γεωργικὰ σχολεῖα, ἐμπορικὰ σχολεῖα, βιοτεχνικὰ σχολεῖα, οἰκοκυρικὲς σχολὲς κλπ. Δυστυχῶς ὅμως στὸ χαρτὶ μόνο. Στὴν πραγματικότητα τίποτε ἀπ' ὅλ' αὐτά.

Ποῦ εἶναι τὸ κατάλληλο διδακτικό τους προσωπικό; ποῦ τὰ μέτρα γιὰ τὴν προπαρασκευή τους; Μεταρρύθμιση δὲν θὰ πῇ ἀλλαγὴ τίτλων τῶν σχολείων.

Κριτικὴ τῶν Ἐκπ. νομοσχεδίων ἀπάνω σὲ τέτοιες γενικὲς γραμμὲς ἔγινε ἀπὸ τὴ Διοίκηση στὸ «Διδ. Βῆμα». Ἀποτέλεσμα τῆς κριτικῆς αὐτῆς ἦταν νὰ φανερωθῇ μιὰ βασικὴ διαφορὰ ἀντιλήψεων ἀπάνω στὴν Ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Ὀργανώσεων Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ποὺ βρῆκε ἀπήχηση καὶ στὸν καθημερινὸν τύπο.

Ἡ διαφωνία αὐτὴ ποὺ παρουσιάστηκε στὸν τύπο μὲ τ' ἀνακοινωθέντα τῶν δυὸ Ὁμοσπονδιῶν εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νὰ μὴ παραπεμφθοῦν τὰ νομοσχέδια στὴν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ πρὶν συζητηθοῦν καὶ ν' ἀναλάβῃ ὁ ἴδιος ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως τὴ μελέτη τους. Ὁ λόγος αὐτὸς τῆς ἀναβολῆς τῆς ψηφίσεως τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Νομοσχεδίων, οἱ πολλὲς ἐργασίες τῆς Διοικήσεως γιὰ τὴν προετοιμασία τῆς παρούσης Γενικῆς Συνελεύσεως κι' ἀκόμη ἐπειδὴ στὰ θέματα τῆς Συνελεύσεως αὐτῆς ἔχει ἀναγραφῆ τὸ Ἐκπαιδευτικό μας πρόβλημα ἔκαμαν τὴν Διοίκηση νὰ μὴ παρουσιάση ἀκόμη ἐπίσημα τὴ γνώμη της ἀπάνω στὴν Ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση ποὺ μελετᾶ ἡ Κυβέρνηση. Ἡ Διοίκηση θεώρησε καλύτερο νὰ περιμένη τὰ πορίσματα τῆς παρούσης Γ. Συνελεύσεως τοῦ Κλάδου γιὰ νὰ ὑποβληθοῦν ἀπὸ τὴ Νέα Διοίκηση στὴν Κυβέρνηση. Οἱ ἀπόψεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως θὰ χουν περισσότερο κῦρος ἢ ἐκεῖνες τῆς Διοικήσεως.

Ε΄ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Κύριοι Ἀντιπρόσωποι.

Σᾶς ἐκθέσαμε μ' ὅλη τὴ δυνατὴ συντομία τὸ ἔργο τῆς Διοίκησης τὴν περασμένη Ὁμοσπονδιακὴ χρονιὰ καὶ τ' ἀποτελέσματά του.

Ἡ αὐξάνουσα συνειδητοποίηση τῆς διδασκαλικῆς μάζας μὲ τὸ ξάπλωμα τοῦ «Διδ. Βήματος». Τὸ ξεπέρασμα τῆς περσινῆς κρίσης ποὺ ἔζησε ἡ ὀργάνωση. Τὸ ξεδιάλυμα τῶν ὑποψιῶν τῆς κοινῆς καὶ ἐπίσημης γνώμης ποὺ χαν γεννηθῆ γιὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ὀργάνωσης.

Ἡ ἐπανάκτηση τῶν δικαιωμάτων ποὺ μᾶς δίνει ὁ 3215 Νόμος.

Ἡ βελτίωση τῆς διαβαθμίσεως τοῦ Κλάδου. Ἡ αὔξηση τῶν ἀποδοχῶν μας. Ἡ ἐκτέλεση τῶν σταματημένων προαγωγῶν. Οἱ ἵδρύσεις καὶ προαγωγὲς τῶν σχολείων. Ἡ ἐνίσχυση τοῦ θεσμοῦ τῆς ἀποκέντρωσης. Ἡ ὑποβολὴ τῶν νομοσχεδίων τῆς Ἐκπαιδευτικῆς μεταρρύθμησης εἶναι οὐσιαστικὰ ὠφελήματα, ποὺ δὲν ἐπιδέχονται καμμιὰ ἀμφισβήτηση.

Ὡστόσο ἡ Διοίκηση δὲν θὰ ἐπιθυμοῦσε νὰ κριθῆ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ καὶ μόνα. Ὅπως καὶ στὴν ἀρχὴ τῆς ἐκθέσεώς μας τονίσαμε, δὲν ἀρκοῦν τὰ οὐσιαστικὰ ὠφελήματα, ποὺ παρουσιάζει μιὰ Διοίκηση γιὰ νὰ κριθῆ τὸ ἔργον της. Χρειάζεται ἀκόμη ἡ μελέτη καὶ ἡ ἐκτίμηση τῶν συνθηκῶν κάτω ἀπὸ τὶς ὁποῖες βρέθηκε καὶ δούλεψε.

Κύριοι Ἀντιπρόσωποι,

Μπροστά σας ἔχετε τὴν εἰκόνα τῆς Ὀργάνωσης τοῦ 1927—1928, ποὺ πήραμε στὰ χέρια μας καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Ὀργάνωσης τοῦ 1928—29 ποὺ σᾶς παραδίνομε σήμερα.

Κολακευόμαστε νὰ πιστεύωμε πὼς δὲν τὴν παραδίνομε μειωμένη σὲ δύναμη καὶ ἀξία.

Μ' αὐτὸ σεῖς θὰ τὸ κρίνετε.

Ἀθήνα 10 Μαΐου 1929

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Σ. ΑΛΟΓΖΟΣ (Πρόεδρος)
Τ. ΤΣΑΓΚΙΑΣ Ἀντιπρόεδρος
Γ. ΝΤΕΓΙΑΝΝΗΣ (Γεν. Γραμματεύς)
Λ. ΔΟΥΚΑΣ (Ταμίας)
Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ ΑΠΟ 1ης ΜΑΪΟΥ 1928 ΕΩΣ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1929

ΕΣΟΔΑ

Ὑπόλοιπον περασμένου χρόνου		53.175.40
Συνδρομὲς Συλλόγων		9.265.—
Συνδρομὲς ἀτόμων		22.0917.00
Ρεκλάμες		31.176.—
Ἐκδόσεις Ἐκπαιδ. Μεταρρυθ.		2.265.—
Συνδρομὴ Ὁμοσπονδίας		60.000.—

ΕΣΟΔΑ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Ὑπόλοιπον περασμένης χρονιᾶς		53.175.90	
Εἰσπράξεις Μαΐου	5.585.—		
» Ἰουνίου	20.245.—		
» Ἰουλίου	26.185.—		
» Αὐγούστου	5.600.—		
» Σ)βρίου	25.232.58		
» Ὀκ)βρίου	36.390.—		
Ν)βρίου	16.700.—		
Δ)δρίου	19.345.80		
» Ἰανουαρίου	32.854.—		
» Φ)ρίου	25.184.50		
» Μαρτίου	12.071.70		
» Ἀπριλίου	78.278.—	313.623.00	
Σύνολον		366.798.90	366.798.80

ΕΞΟΔΑ

Τυπογραφικὰ	113.662,50	
Δημοσιογρ. χαρτὶ	56.340	
Ἔξοδα διεκπεραιώσεως	14.474	
Ἀμοιβὴ διεκπεραιωτοῦ	30.000	
Ἀπρόβλεπτα	7.315	
Ἀμοιβὴ διαχειριστοῦ	11 998	
Διεύθυνση καὶ Σύνταξη	57.261	
Συνεργασία	2.300	
		2.993.50.50
Ὑπόλοιπο 30—4—29 εἰς Νέον		73.448.40
Σύνολον		366.798.90

Ἀθῆναι 30 Ἀπριλίου 1929

Ὁ Διευθυντὴς
Σ. ΑΛΟΓΖΟΣ

Ὁ Διαχειριστὴς
Λ. ΔΟΥΚΑΣ